

79
R.L.

CONST. AL. GRIGORIU

Biblioteca „G. L. G. U.”

Nc 40

TEATRU

de

FAMILIE

VOLUMUL II

A crede?
A judeca?
sau mai bine
A vedea?

BUCURESCI

TIPOGRAFIA S FONDERIA DE LITERE THOMA BASILESCU
29, CALEA VICTORIEI, 29.

1899

819.0-293
782

Drepturile autorului rezervate

Constantin M. Grigoriu

579044T

579.0hh

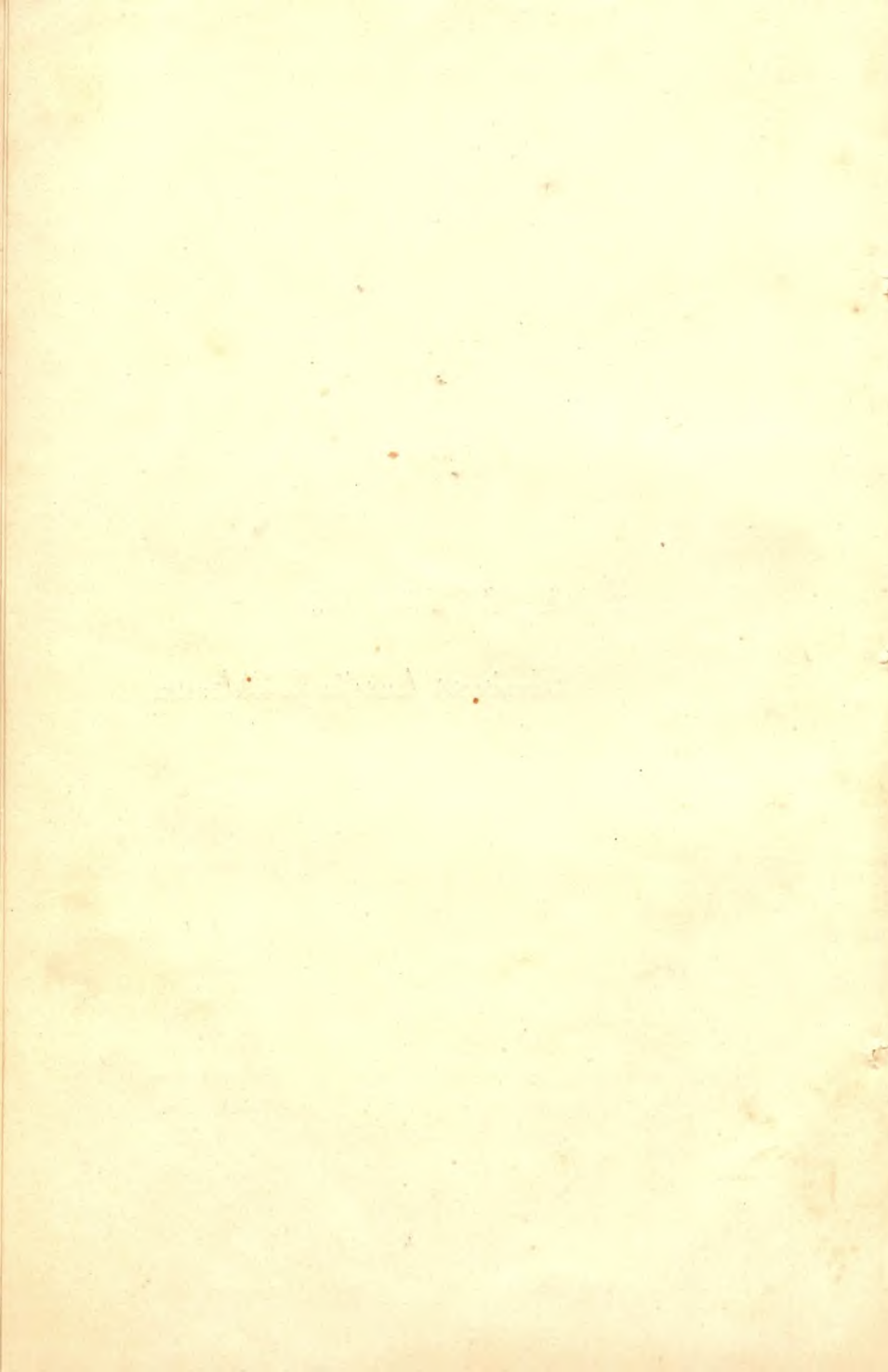
Biblioteca Județeană
— CLUJ —

TEATRU

FLAȘNETARUL

Domnișoarei Lucretia G. Stănescu

FLAȘNETARUL

Piesă într'un act.

PERSOANELE

ASPASIA.

GIGĂ, (băiat de 8 ani).

BOMBONICA, (fetiță de 7 ani).

OLGA, guvernantă

PROFESÓRA DE PIAN.

LINA, servitoare.

RUGINĂ, flașnetar.

PETRUȘ, nepotu lui Rugină

UN CISMAR.

O LĂPTĂREASĂ.

Acțiunea se petrece într'un oraș mare. Scena reprezintă o grădină, în fund gri-laj și pórta care răspunde în stradă, în stânga intrarea casei, lângă care e o mă-suță, drépta o masă mare.

SCENA I

(Aspasia pe un scaun lângă măsuță cöse. Stă cu picióarele pe un taburel, la mij-locul scenei Gică ține un cerc și se luptă cu Olga care voesce să i-l ia, alături Bom-bonica plânge).

GICĂ (tipând)

A! dă-î drumu... dă-î drumu!..

OLGA

Lasă Gică cercu că-î al Bombonicăi.

GICĂ

Nu-î al ei... a!! (mușcă de mână pe Olga).

OLGA

A! ce faci Gică!?! (se freacă pe mână).

ASPASIA (fără să se uite)

Ce-î acolo d-șoră Olga?!

GICĂ (fuge în fund cu cercu)

Iți place? (bate în pumni)

BOMBONICA

Na!... (svêrle cu o minge mare în Gică).

OLGA

Bombonică fii cu minte! (Gică lasă cercul și vine furios spre Bombonica, Olga îl opresce, Gică se luptă cu Olga).

BOMBONICA (țipând)

Grand maman!! (fuge la Aspasia, îi cade în brațe răsturnând măsuța).

ASPASIA

Ce-î Bombonico (o sărută, se întorce către Olga) d-șoră Olga, d-ta în loc să împaci copiii, mai rău îi întărăți, (aparte) ce ne îndemănată! Gică vino la Grand mama... (Olga ridică masa) d-șoră spune să aducă cafeaua copiilor, tot eă trebuie să am grijă, par-că ești de erî de alaltă-erî în casa mea. (Olga ese, Gică țipă într'o musicuță).

LĂPTĂREASA (vine din dreapta și vrea să iasă
pe poartă)

Sărut mâna cuconiță.

ASPASIA (se întorce)

Cine-î? Lăptăreasa... veți mâine vino mai de dimi-
neață, nu pe la prânz.

LĂPTĂREASA

Bine cuconiță! (vrea să iasă, Gică se apucă de gălețile cu lapte, ast-fel
că varsă pe cea d'înainte). Vai ce-î asta domnișorul (Gică fuge din
scenă).

ASPASIA

Ce te vâicări așa, m'ai speriat?!

LĂPTĂREASA

Vai! sărut mâna cuconiță, uite ce 'mî făcu domnișorul!

ASPASIA

De ce nu dai pe poarta de din dos?! Imi vii prin fața,
bine 'ți-a făcut.

LĂPTĂREASA

Sărut mâna, n'o să rămân păgubașă!

ASPASIA

Mai e vorbă... haide pleacă să nu pun slugile să te
dea în brânci... auți obrasnica!..

LĂPTĂREASA

Bine cuconiță, nu te supăra (intră Gică cu mâinele la spate, se

plimbă prin scenă cu o cravașă). Nicî nu mă procopesc nici nu sărăcesc dintr'un pic de lapte... dar, e păcat de Dumneșeu (ia gălețile în spate).

ASPASIA

Haide.... haide, nu măi lungi vorba.... (aparte) ce 'ți-e cu omul rău crescut ! (lăptăreșă plécă... Gică din urmă bate în găleți cu cravașă).

SCENA II

(Olga vine urmată de Lina care aduce două serviciuri de cafea cu lapte și le pune pe masa din drépta).

ASPASIA

Ați adus? bine că a dat Dumneșeu... mocăită măi ești Lino... Îți plânge urma... sunt atâtea césuri și copiii nu 'și-aŭ luat caféua... haide Bombonico du-te la cafea.. haide Gică (copiii trec la masă).

GICĂ (căt-re Lina)

Pune zahăr (Lina pune zahăr). Nu voiŭ!! e prea ferbinte... dă-mi caféua Bombonică-î (schimbă ceșcile).

BOMBONICA (plânge)

Lasă-mi caféua Gică (pune mâna pe céscă). Nu-î bună caféua Grand maman, e rece... e rece.

ASPASIA

Lino... vreî să îbolnăvești copiii de le aduci caféua rece, ție ce 'ți pasă, uf ! numai năduf îmi faceți.. ia caféua și pune-o să se măi încălzescă.

LINA

Da e destul de caldă... sărut mâna cuconiță.

ASPASIA

Nu 'ți-e rușine să 'mă răspunzi ?! fă ce 'ți spun. Ai vrea să ȃici că copiii nu spun drept ?!

LINA (cătire Olga)

Mai caldă cum să fie !... arde !

ASPASIA

Nu tot bodogăni acolo și fă ce 'ți-am spus. Nu mă supăra mai mult (Lina ia cafelele și plécă).

GICĂ ȘI BOMBONICA

Caféua !... caféua !...

SCENA III

(Intră cismaru... se duce la Aspasia)

CISMARU

Sărut mâna cuconiță.

ASPASIA (se întorce)

A! cismarul.

CISMARU

Am venit pentru măsură (Gică și Bombonica vin și se uită la cismar).

ASPASIA

Mă rog știi să faci pantofi galbeni ?

GICĂ

Mie să 'mă facă roșii.

BOMBONICA

Mie verđi.

ASPASIA

Să nu faci lucru țigănesc că ți-le dau înapoi.

CISMARU

Sărut mâna cuconiță, am lucrat tot la boerii mari...
am prăvălie la pod.

ASPASIA

Bine... bine te-oî vedea (către copii) treceți pe scaune să
vă ia măsură.

GICĂ

(Se luptă cu Bombonica să ia același scaun, Gică dă drumul scaunului, Bombonica cade, o scólă Olga).

Ia-mă mie măsură, (cismarul scóte o hârtie de măsurat și vrea să 'i scóte un pantof). Nu mai voiú, ia măsură Bombonică-í (dă din picióre).

BOMBONICA

(Stă pe scaun cu mâinele la ochi. Cismarul vine, se plécă jos vrënd să-í ia piciorni)

D-șórá spune-í să se ducă!.. Cum se uită de urít la mine, fugí! (dă cu mâinele).

OLGA

Ce-í asta Bombonică (o opresce).

GICĂ (scóte un pantof)

Vino de'mi ia măsură (cismarul trece, și ia piciorul lui Gică). A!..
mă gâdilă Grand maman.

ASPASIA

Ce ne îndemânatic!

GICĂ (se lasă pe spate, și ridică piciorul
în sus).

'Mă-a sucit piciorul (pune piciorul în nasu cismarului și 'l dă peste cap).
Uite Grand maman (sare într'un picior, Bombonica ia șervetele de pe masă
și svêrle în cismar, Olga vrea s'o opréscă, dar Bombonica începe să țipe.... Gică
sărind prin scenă). Mi s'a pus cârcel la picior, cârcelu, cârcelu,
cârcelu... (cismaru se scólă, își face cruce).

ASPASIA (se scólă de pe scaun)

D-șóră Olga dă pantofii copilului, (Olga pune pantofii lui Gică).
Ce 'ți faci cruce ne-cioplitule, așa se umblă cu piciorușu
cuconășului?! plécă... eși afară din curte (cismaru plécă).

BOMBONICĂ

Cum nu ne măi face pantofii? A! (plânge).

ASPASIA

Ia măi stai cismar.

CISMARU

Nu 'mi măi trebuie lucru de la d-vóstră cuconiță (eșind)
sărut mâna.

SCENA IV

ASPASIA

Auđi obrasnic... lasă Bombonico că trimit și vė aduce de la magazie cãte perechi vređi, pãnã orı veni cei comandađi la Paris; d-șorã Olga nu sta și d-ta cu mãinele în sîn, liniștesce copiii... Poftim obrãsnicie de cismar... trebuia dat pe mãna poliției... Gică te mãi dore piciorul... sã rupã piciorușu copiluluı și mãi multe nu.

GICĂ (plãnge)

A! a!... 'Mi-a rupt picioru, lėgã-mı picioru Grand maman (aparte) sã vėd cum o sã mi-l lege?!..

ASPASIA (venind la Gică)

Taci puișorule (il sãrutã) lasã cã trimet dupe doctor... stai colea pe scaun.

GICĂ (stã pe scaun)

A! a! mẽ dore, mẽ dore (aparte) ore ce doctor are sã aducã.

ASPASIA

Nu-ı nimic drãguță, unde te dore ?

GICĂ (aratã genuchiul)

Aici (Aspasia il frēcã). Acu mẽ dore aici, (aratã glesna picioruluı) acu 'mı-a trecut (sare prin scenã) dar tot mẽ dore...

ASPASIA

Poftim necazurı... N'are cine sã 'ți îngrijescã de un copil și pace... Nu sciü unde li's mințile, dacã Dómne

fereste nu eram eu aici (în acest timp Lina aduce cafelele—copiii trec pe scaune unul în fața altuia și mănâncă). Cum sunt unii oameni așa de nepăsători... de aceia prind în neștire carne pe ei; băgați de sémă să mănânce frumos copiii. Lino nu umbla cu capul zăpăcit, mănâncă pâine de pomană. (a parte) Nu mai găsești o servitoare cum se cade și pace... toate mof-turose,... mai cucóne de cât cucónele.

BOMBONICĂ

Grand maman, Gică se strâmbă la mine.

GICĂ

Grand maman, Bombonica a vărât degetele în cafea.

ASPASIA

D-șoră Olga... Lino!.. ce-î acolo mă rog? (Bombonica dă unei păpușe cu lingurița cafea, Olga vrea să 'i ia păpușa).

BOMBONICA (tipă și nu dă drumul păpușei)

Grand maman, d-șora Olga 'mă ia păpușa (Gică smulge păpușa și o moie cu capul în cafea Bombonicăi: Lina ia păpușa și o șterge) grand maman, Gică 'mă-a înecat păpușa, a! a! (svêrle cu cozonac în Gică).

GICĂ

A! Grand maman 'mă-a scos ochii (sare la Bombonica, Olga și Lina îl oprește în care timp își asvêrle unul în altul cu lingurițe, cozonac, șervete). Cracatiță de baltă.

BOMBONICA (se duce la Aspasia)

A! a! (plânge) Grand maman Gică m'a făcut cracatiță de baltă (cătore Gică) buzatule... na!! (șterge lacrimile).

ASPASIA (ia de mână pe Bombonica)

Lino iar 'i-ați făcut să se certe... mititeii nu le ticnește caféua... Ce vă pasă dacă s'or îmbolnăvi... haide Gică ia-ți caféua, Bombonică stai colea (o pune pe scaun) nu te mai supăra, veți că se răcește caféua (stă lângă masă și 't servește). Pe copiii trebuie să știe cine-va cum să-i menajeze, nu să-i întărate mai rău, de ! copiii sunt copii.. n'am vrea să aibă mintea noastră (cătore Lina) uite cum se împacă.. eă trebuie să staă aicea ? pentru asta plătesc simbric ? !

BOMBONICA

Grand maman... caféua miróse a păpușe.

ASPASIA

Vai drăguța, are dreptate (îi dă altă céscă cu lapte).

GICĂ

Grand maman nu voiă să mănânc, uite lingurița e udă.

ASPASIA

Are dreptate mititelul (îi șterge lingurița).

GICĂ (vără lingurița în lapte)

Uite Grand maman, iar s'a udat (Aspasia iar o șterge).

ASPASIA (cătore Olga)

Vedeți așa se îngrijesc copiii, căci alt-fel când sunt mari, îți sar în cap. De la creștere depinde și viitorul ; răsplata ostenelelor noastre stă în fericirea lor.

BOMBONICA (Gică se strâmbă la Bombonica)

A! (dă cu piciorul pe sub masă și lovesce pe Gică).

ASPASIA (speriată)

Ce-î?!

GICĂ

Aoleu! m'a lovit în piciorul bolnav.

ASPASIA (se întorce la Gică)

Dar asta?

GICĂ

Mi-a rupt piciorul.

ASPASIA (către Lina)

Ai lovit copilul (răstit). Plécă mai încolo, ce te uiți așa prostește (către Olga) și d-ta ce 'mă faci cu pedagogia cu care te laudai?!

LINA (aparte)

Dómne de m'ai scăpa odată!

ASPASIA

Gică... Bombonică, ce vrei să vė dea Grand mama?
(îi sărută).

GICĂ

Să mă lași să mă sui pe casă.

ASPASIA (Linei)

Tu 'i-ai vârât asta în cap!

LINA (aparte)

Alta acum.

BOMBONICA

Să 'mi dai bombóne ca să împac păpuşa (ia păpuşa în braţe).

ASPASIA

Puişorilor, nu mai beţi cafea?...

GICĂ

Nu mai vrea! (ia césca şi-o asvêrle afară din scenă)

ASPASIA

Aşa sunt copiii când cine-va nu ştie să-î menajeze...
Ce! după mintea D-vóstră ar trebui acum să'mi pun
mintea cu ei, a!i vrea póte să-î urechesc. Mititei sunt
simţitor!... vre!i să plângă... să se îmbolnăvécă?

SCENA V

INTRĂ PIANISTA

PIANISTA (salută)

Bună diminé!a dómnă...

GICĂ (sare prin scenă şi cântă)

Domnişóra, fa, sol, la, Domnişóra fa sol la....

ASPASIA

Domnişóra pianistă.

BOMBONICA

Nu fac astă-đi lecție, mi-se clatină un dinte (scâncește).

ASPASIA

Nu plânge drăguță dacă nu vrei să faci lecție, nu face.
(Către pianistă) astă-đi Bombonica nu eserséză ; Şi vino şi d-ta
la timp ori să đicem că facem lecție şi să luăm parale.

PIANISTA (se uită la ceasornic)

Cred că am venit la timp, încă nu sunt 9 ore.

ASPASIA

Ai vrea să mă iaŭ după césul d-tale... halal ; eŭ nu
pricep ce-ı cu d-ta, Bombonica ia lecție de atâtea lunı
şi nu a învățat măcar un cântec... D-nu care te-a re-
comandat, te ridică în slava cerului, că o să faci fală
țerei, şi câte şi mai câte, de acea m'am bucurat când
te-am luat să dai lecție.

PIANISTA

D-nă la început nu i se póte da cântece... exerciții
până când...

ASPASIA (întrerupând)

Da, da... eŭ ştiu atâta, plătesc parale, să ştie copila
să cânte... (trece la copii).

OLGA (vine la pianistă)

D-şórá, nu trebuie să te mahnéscă vorbele ce ți le-a

spus. Așa le e ursit unora, ca să ajungă unde doresc trebuie să trecă prin multe greutăți și suferințe.

PIANISTA

Am pierdut curajul de la început... gloria artei către care năzuiam, lupta pentru gură 'mă-o preface în meserie.

OLGA

Nici-odată nu trebuie să ne pierdem nădejdea...

PIANISTA (aparte)

«Era un vis și atât a fost... nimic mai mult»...

OLGA

Curaj și răbdare.

PIANISTA (strângându-i mâna)

Mulțumesc... voiți cerca... (plcă salutând, Gică din urmă îi prinde un șervet de rochie... Lina vrea să'l oprască, el dă cu picioru).

LINA

Ia uitați-vă cuconiță ce a făcut cuconașul (arată spre pianistă).

ASPASIA

Ei ce?! copil... așa 's copiii nebunatici; haide vino să 'ți dau cărțile lui Gică, d-ră Olga te rog să faci lecție cu copilul (ese împreună cu Bombonica și Lina).

SCENA VI

OLGA (lângă masa din stânga)

Gică vino lângă mine, să începem lecția.

GICĂ

Da pe ce să şed d-şoră Olga?

OLGA (îi aduce un scaun)

Poftim.

GICĂ (se aşează pe scaun)

Nu 'mi place scaunu ăsta, e prea înalt, (se scóală) vreaŭ pe cel-l'alt (arată scaunul pe care sta Olga).

OLGA (îi dă scaunul)

Poftim și pe acesta.

GICĂ (se aşează pe scaun)

Lasă, numai să vie mama de la băi și papa de la moșie... o să le spun eu.

OLGA

Ce să le spuŭ?

GICĂ

Știu eu, te-am vădu că plângi de câte ori te duci sus în odaia d-tale, m'am uitat pe gaura bróștei de la uşă.

OLGA

Se putea să nu faci și asta ? (Lina aduce cărțile și le pune pe masă).

GICĂ (asvrle cărțile jos)

Nu astea Lino... cartea cu ma... ta... sa...

LINA

N'am vădut nici o carte cu matasă.

GICĂ

Ti!... de geaba măi mănânci Lino... ma...ta...sa e un adjectiv posesiv, nu-î așa d-șóră? masculin mon ton, mon... ton, Menton pe unde voiajază mama și femenin ma... ta...sa rochia făcută cadou de papa (se scólă) adio! d-șóră Olga, fă lecția d-ta, eă mă suî pe casă, să iaă puii de rîndunică din cuib și să 'î leg de códa pisiceî, să vėd ce are să facă... citește d-ta în locul meă la franceză, (ese cu Lina, pe care o duce cu sila afară).

SCENA VII

(Cerul se întunecă a plóie. Olga pune batista la ochi și plînge, afară de grilaji vine Rugină cu Petruș. Rugină cântă dintr'un ariston o arie tristă).

OLGA

Un biet bėtrên și un copilaș (șterge lacrimele) cântând cere o bucățică de pâne, de douė orî trebuie să-î fie amărit sufletul, (lucrează) cine știe în mintea bietuluî bėtrân care cântă colo, câte gândurî se bat, trebuie să'și dîcă: dacă-î nópte négră, sórele n'a cădut din cer, o să reyie iarășî mâine în zorî; sėrman bėtrân 'î-o fi dat să măi vadă điuă de mâine?!.

SCENA VIII

LINA (vine repede, se uită spre cer)

Se schimbă vremea, are să plóie. Alta acum d-şóră! M'a trimes să caut un florar, Bombonica vrea să facă bătaie de florí cu păpuşele... Ce de parale svêrlite în vânt... (căt-re bêtrân) Nu mai cânta moşule, cuconiţa a đis că n'are schimbate (Petruş e în scenă cu o farfuriuţă, e cu capul gol, pălăria o ține în mână). O ce copilaş frumos... (îl sărută) ține pentru bêtrân (5 parale și îi pune pe farfurie). Cum te chiamă ?

PETRUŞ

Mě chiamă Petruş.

LINA (ia după masă cozonac și îi viră în sîn).

Asta pentru ține, ascunde bine, să nu vadă nimeni.

OLGA

Bietul copilaş !... vino mai încóce.

LINA (eşind pe pörtă)

Nu mai cânta moşule, stăi colea că'ți vine băiatul (ese dîn scenă, bêtrânul se aşeză pe o bancă ce-î afară de grilaj).

OLGA

Vino mai aprópe, nu'ți fie teamă (se caută în buzunar și îi dă 50 de bani) ține să dai bêtrânului.

PETRUŞ (ia banii)

O băncuță ?! e prea mult, am cântat numaí un cântec.

OLGA

Bătrânul 'ți-e rudă ?

PETRUȘ

Da ! bunicu meū.

OLGA

Mamă ai drăguță ?

PETRUȘ

Am.

OLGA

Ce face mama ta ?

PETRUȘ

Mama?... e bolnavă.

OLGA

Dar ce are ?

PETRUȘ

E bolnavă !... tușesce !

OLGA

De mult umbli cu bătrânul și cerșesci ?

PETRUȘ

Eū nu cerșesc... nici bunicu ; cântăm și cine vrea ne
dă ceva, cine nu, nu ; avem fel de fel de cântece ?

OLGA

Tată ai?

PETRUȘ

Nu știu... eu cunosc numai pe mama, pe mama mea și pe bunicu.

OLGA

Atunci tata 'ți-a murit, când erai mic de tot?

PETRUȘ

N'a murit, a plecat de acasă când eram de un an și n'a mai venit; de atunci mama s'a îmbolnăvit, a tot plâns... a venit odată un doctor la noi, și eu am auzit când 'i-a spus bunicului, că mama e rău de tot.

OLGA (aparte)

Bietul copilaș!

PETRUȘ

Ce om bun îi doctoru, a spus că are să mă ia la el și că are să mă dea la școlă... nu mă duc, cum o să las eu pe mama bolnavă și pe bunicu să cânte fără mine, nu poate merge singur, nu vede bine... e hei! eu știu să citesc, m'a învățat mama... era să mă învețe mult pe o carte grósă, dar acu nu mai poate, mereu tușesce... și plânge... plânge și bunicu... plâng și eu.

OLGA (îi aduce cozonac de pe masă)

Stai colea, (îi dă un scăunaș mic) și mănâncă cozonac.

PETRUȘ (stă pe scaun, se uită la cozonac)

Bun trebuie să fie, nu-î așa ? am să-l duc mamei...

OLGA

Și bunicul d-tale câștigă multe parale cu flașnetă ?

PETRUȘ

Nu 's toți buni ca d-ta,.. bunicu cântă la ușile prăvăliilor mari, eu mă duc în năuntru și întind farfuria, unii îmi dau câte un gologan, alții răcnesc la mine, țin că 's pungaș, sau strigă băeții din prăvălie să mă ia de urechi. Ei, câți băeți de la prăvălie nu m'aū bătut. Un vardist a dus într'o ții pe bunicu la secție, că am cântat la o casă mare... de atunci, umblăm pe de parte... pe la marginile orașului... mai de grabă căpătăm acolo parale.

OLGA

Și ți place să umbli așa ? veți câte pățești ?

PETRUȘ

Dar ce, să las pe bunicu singur, să 'l calce vr'o căruță... nu ți-am spus că nu vede bine... ș'apoî de nu ducem parale, ne dă afară din casă. Și unde să dormă mama... eîl bunicu a fost odată bogat... să veți când m'oî face mare, n'am să mai las pe bunicu să cânte... am să învăț carte multă ; mama tótă nóptea se vaetă că o dorósele... bunicu n'are ce să-î așternă. Când m'oî face mare să veți ce bine o să dormă mama și în tótă țiuva are să mănânce carne... și am să-î cumpăr vin... lasă, numai să mă fac mare.

RUGINĂ (se scólă)

Petruş! Petruş!

PETRUŞ (se scólă)

Mă duc la bunicu (vrea să-i sărute mâna) Ce bună eşti d-ta.

OLGA (îl sărută)

Să mai vii pe aici (Rugină intră înăuntru). Moşule, ce deştept
şi cuminte 'ţi-e nepotu, să 'ţi trăiască.

RUGINĂ

Să te audă Dumnezeu!

PETRUŞ

Uite ce 'mă-a dat bunicule! (îi dă băncuţa).

RUGINĂ

Tot mai sunt suflete bune, Dumnezeu să 'ţi facă parte
la ce-î gândi.

OLGA

Ei moşule...! slăbiciunea cea mare a inimei ne face să
tot sperăm.

RUGINĂ

Să sperăm? Când sórta loveşte cum a lovit în mine...
e mórtă speranţa.

OLGA

Dumnezeu e mare, are grijă de tótă suflarea.

RUGINĂ

Da, nu trebuie să cârtim în potriwa voinței lui; dar ajuns cerșetor, acolo e sfârșitul.

PETRUȘ

Bunicule, ce bună e cuconița, să mai venim pe aici.

OLGA

Să vii drăguță.

RUGINĂ

Da vom mai trece. Nu știu cum, dar par-că 'mi ești cunoscută din vremi.

OLGA

Póte unde sórta a fost nemilósă cu mine, ca și cu dumnéta.

RUGINĂ

Sórta? da... ajutată de răutatea omenéscă.

OLGA

Dumneđeú n'o să lase nepedepsiți, pe cei ce 'ți-au făcut rău...

RUGINĂ

Nu... nu! să nu-í pedepséscă... fratele e păcat să doréscă pierđarea sorei sale, care orbită de patimă și de nemernicia omenéscă, prin judecată nedréptă 'l-a despoiat de tot ce agonisise prin muncă cinstită, o viață întrégă.

OLGA

Cum, sora d-tale?!...

RUGINĂ

Da... e o ruşine faptele a le mai povesti, vei pricepe din atât... că, orb de pe urma ei am ajuns, copila-mi zace pe scânduri, nepotu-mi cerşese pe strade, ai ei, trăesc în fericire, trăiască... nu le doresc răul. (În acest moment, Gică intră şi loveşte pe Petruş cu cravaşa).

SCENA IX

PETRUŞ (tipând)

Mă bate bunicule! (scapă cozonacu din mână).

GICĂ (cătră Olga)

Dă afară băiatul ăsta, uite a furat cozonac de pe masă.
(se repede să dea în Petruş, Olga 'l opreşte).

OLGA

Gică fii cuminte, ce ai cu copilul, eu 'i-am dat cozonac.

GICĂ

Am să te spun la grand maman, că dai cozonac pe la cerşetori... da ce, d-ta 'l-ai cumpărat? (Rugină cu Petruş de mână. ese din scenă).

OLGA

Nu-i frumos ce-ai făcut, e păcat! ce 'ți-a făcut copilăşu, nu 'ți-a fost milă să dai în el, ai vădut cum plângea?

GICĂ

N'am avut eă cravaşa cea cu fluer, când 'i-aşi fi dat una, îl ustura o săptămână, mă duc s'o cat (ese prin stânga).

OLGA (se uită la pörtă dupe Rugină)

Nenorocitul copilaş... ştiu că n'o să-şi aducă aminte cu drag de copilăria lui (ese).

SCENA X

PETRUŞ (vine încet, se uită pe jos)

Bunicu a scăpat băncuţa (înainteză până la pörtă). Mă tem să intru... să nu mă bată iară... ce tare a dat în mine, dar n'am plâns să nu mâhnesc pe bunicu (înainteză şi se uită pe jos) nu-î băncuţa (plânge). Mama n'o să mănânce supă cu carne... bunicu o să plângă.... eă o să-î spuî mamei şi bunicului că nu mi'i fóme. De ce óre nu suntem şi noi bogaţi? atunci n'am mai cânta pe la uşile ómenilor rēi. Mama 'mi spune că bunul Dumneđeū are grije de cei sēraci, pentru că el e tot aşa al nostru, cum e şi al celor bogaţi; (scóte cozonacul din sēn) ce bun trebuie să fie... să pun cozonacu pe masă, să nu ocārască nimeni pe cuconiţa cea bună (pune cozonacul pe masă). N'am mâncat nimic astă-đi (se uită la cozonac) ce bun trebuie să fie, o să iaū o bucăţică, să duc mamei, (rupe o jumătate şi o pune în sēn) mamei o să-î pară bine şi are să mă sărute, (pleacă în spre pörtă). Ce bun trebuie să fie, mama o să mă sărute. (scóte din sēn cozonacul şi se uită la el). Ce bun trebuie să fie. Ce... ce bun... (se clatină şi cade jos).

SCENA XI

LINA (venind repede de afară)

Ce are copilaşu (se apropie) Cuconiţă... d-şoră... (ia copilul, şi 'l asază pe un scaun). O mititelul de ce 'i-o fi venit rău... (îl freacă la temple).

PETRUŞ (încet 'şi revine)

Mamă... bunicule!..

LINA (îi aduce apă)

Ce ai drăguţă?

PETRUŞ (se uită mult la Lina)

Mi-î... fóme... (Aspasia intră în scenă cu Olga şi cu amândoi copiii).

SCENA XII

ASPASIA

Ce s'a mai întêmpat Lino?!

LINA

Am găsit copilaşul acesta jos... îi venise rău.

ASPASIA

Ce căuta în curtea mea?

GICĂ

Grand maman, pe ăsta 'l-am bătut că furase cozonac, se apropie de el, vede cozonacu în mână) uite are cozonacul în mână.

LINA

Cuconiță, eu 'i-am dat bucățica asta.

ASPASIA (răstit)

Dar de când d-ta dispui în casă la mine, să plecî m'aî
auđit... poftim, sluga 'i ruină plătită.

Olga

Nu-î vinovată Lina, eu 'i-am dat copilașului bucățica
asta de cozonac.

ASPASIA (căt-re Petruș, pe care 'l ia de urechi)

Spune cine 'ți-a dat cozonac? spune, că 'ți rup urechile.

PETRUȘ

Nimeni nu 'mî-a dat, eu singur am luat cozonacul de
pe masă.

SCENA XIII

RUGINĂ (apare în fund, ... începe să tute și
se întunecă)

GICĂ

Grand maman, uite moșnégul cu care umblă punga-
șul ăsta.

ASPASIA

Lino! dute și adă pe cine-va să-î ducă la secție.

PETRUȘ (cade în genunchi)

Nu! să nu ducă pe bunicu la secție, fie-ți milă de

mama care-î bolnavă.... să mă ducă pe mine... pe mine singur... fie-ți milă, vă dau cozonacul înapoi (întinde cozonacul).

RUGINĂ (intră în scenă)

Ce este Petruș?

ASPASIA (răstită)

A! cerșetor prefăcut, tu 'l înveți să fure; (pare că recunoște pe Rugină). Dómnne!

RUGINĂ (se uită lung la Aspasia, aparte)

Ea este... îi recunosc vocea (înaînteză către Aspasia). Bêtrânu! Rugină e sêrac, dar e cîstit... nepotul lui o să móră de fóme, dar n'o să fure pe nimeni.

ASPASIA (cade pe un scaun)

El e l...

RUGINĂ (ridică pe Petruș)

Haî băete, haî la sêrăcia nóstră, (ia bucățica de cozonac și o asvêrle la picîorele Aspasiei) hrăniți-vê cu pâine dulce, aî mei s'au deprins cu cea amară.

ASPASIA (fără să se uite spre ei)

Dați afară cerșetorul din curtea mea (Gică se repede să dea cu cravașa în Rugină, Petruș îi ese înainte, îi smuncesce din mână cravașa, 'i-o rupe și rămâne în fața lui amenințator, Gică se retrage).

GIGĂ

Grand maman, 'mi-î frică (Gică trece lângă Aspasia).

BOMBONICA (trece la Rugină)

Moșule, de ce arunci cozonacul? e păcat! (încet) Grand maman, se face că 'i supărată pe dumneata; (cătră Aspasia)

eşti bună şi ăci că mă iubeşti, atunci de ce faci pe moşu
ăsta să sufere ?

RUGINĂ

Ingeraş drăguţ, calea cea bună, a rătăcit-o de mult
bunica ta (ia pe Petruş de mână şi vrea să plece).

ASPASIA (sărută pe Bombonica)

Bombonico 'mă-ai redat pacea. (Către Rugină) Iartă-mă,
iartă-mă! nu pleca blestemându-mă, (cade în genunchi) stai!
(Rugină se întorce şi se uită fix la Aspasia) nu voiŭ să mai fie duşmă-
nie între noi, voiŭ spune tuturor greşala mea, spre a
fi pildă de îndreptare; uşurează-mă sarcina pe care ne-
socotiŭna a pus-o pe umerii mei (pauză) 'mă-am ispăşit gre-
şala în ani de tortură sufletescă, (plânge) nu sta mut la ru-
găciunea mea !.. mă înspăimântă răsbunarea-ŭi!..

PETRUŞ

Bunicule! (plânge) Bunicule!!

BOMBONICA

Moşule, faci pe Grand maman să plângă.

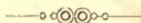
RUGINĂ

Răsbunarea mea?... o singură putere în corp 'mă-a mai
rămas... (Aspasia întinde mâinele rugătoare) aceea... de-a ierta! (Aspasia
se ridică şi cade în braţele lui Rugină).

OLGA (aparte)

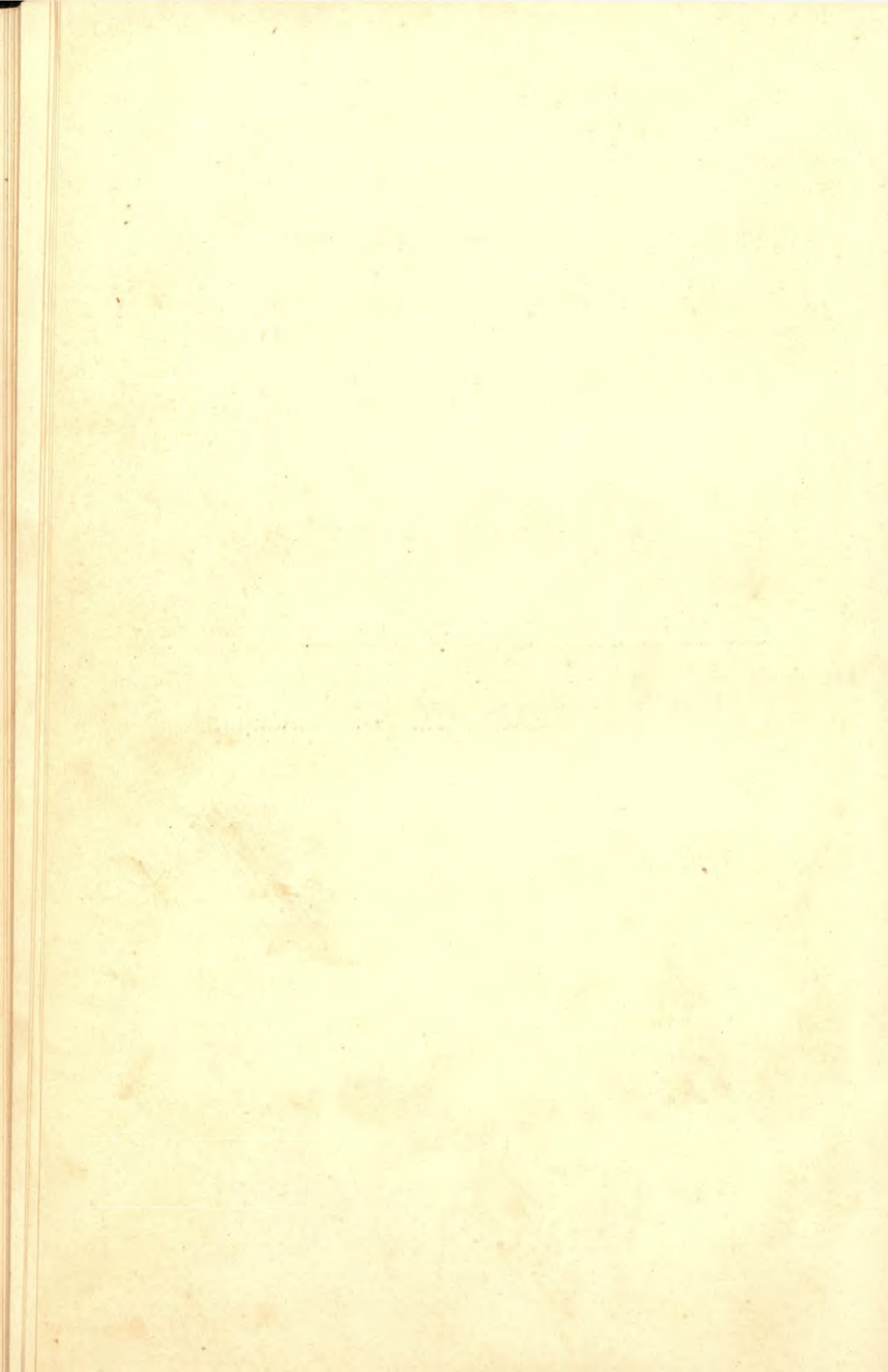
E fratele şi sora.

CORTINA CADE.

PRIETENIA LUI TITIREZ

D-lui Th. D. Speranția.

PRIETENIA LUI TITIREZ

Comedie

—*—

P E R S O A N E L E

GAROFIȚA }
BUTOIAȘ } mahalagii

Scena e o cameră simplu mobilată

SCENA I.

BUTOIAȘ apoi GAROFIȚA

BUTOIAȘ

(Stă jos lângă masă, cu o cană spartă în mână, e cam amețit de vin... pe masă
mai multe sticle goale).

Titirez, Titirez!!... ei, neică Titirez... unde ești?.. îi fi
că^uțut sub masă!... nu 'ți-am spus că n'o ș'o duci ca
mine... neică Titirez!!... dar dacă vine Garofița acasă
de la sócră-mea, așa că am pățit'o?... a, nu știi ce rea
e Garofița ca și măsă îi sémănă al dracului... (începe să vor-
bescă încet de tot).

GAROFIȚA (intră repede, se uită în toate păr-
țile și pe urmă începe să strige)

Butoiaș, Butoiaș!!... Unde ești?! Butoiaș!...

BUTOIAȘ (desmetecindu-se și făcând ochii mari)

Aici sunt Garofițo... Aici în casă unde vrei să fii.

GAROFIȚA (apropiindu-se)

Vai de mine!

BUTOIAȘ (imitând'o)

Vai de tine!!

GAROFIȚA (răstit)

Ce'i asta pe capul tău?!

BUTOIAȘ (se pipăie pe cap)

Ce am Garofițo?

GAROFIȚA

Iar ai băut!

BUTOIAȘ

Ferescă Dumnezeu, Titirez a băut și eu numai 'i-am ajutat... a fost aldămașul pentru butoțiile ce le-a cumpărat.

GAROFIȚA

Și erî tot aldămașul 'l-ași băut.

BUTOIAȘ

Da,... dar a fost aldămașul arvunei...

GAROFIȚA

Nu 'ți-e rușine să 'ți fie, te îmbeți de două ori una după alta.

BUTOIAȘ

Bine că nu a fost de trei ori... una după alta.

GAROFIȚA

Uite în ce hal ai ajuns!.. rîdică-te de acolo de sub masă.

BUTOIAȘ

Dar ce, sunt sub masă?

GAROFIȚA

Sărmane nu mai veđi...

BUTOIAȘ

Ba am veđut eú bine că era cine-va sub masă, dar cređuđ că-i Titirez... (se scólă încet).

GAROFIȚA

Ađ spart și bunătatea de cană, măi bine 'ți spărgeai capul.

BUTOIAȘ

N'am spart'o eú... s'a umflat de vin și 'i-a sărit dógele... (o asvêrle).

GAROFIȚA

Așa o să 'ți sară și ție dógele...

BUTOIAȘ

Ei, aș!..

GAROFIȚA

Nu veđi, nasul ți s'a făcut roș, ca un ardei.

BUTOIAȘ

Da ce vrei să fie verde?... așa 'l-am avut eu tot-d'auna...

GAROFIȚA (il învêrtesce)

Uite hal de haine pe tine... apoi om ești tu?

BUTOIAȘ

Da ce 's Garofițo, știu că n'oi fi cămilă...

GAROFIȚA

De când te-ai împrietenit cu vecinu Titirez te-ai făcut un bețiv, lasă că-î fac eu de petrecanie și lui, n'avea grijă (se plimbă agitată).

BUTOIAȘ (aparte)

Să știți că-î pune foc casei. (tare) Garofițo, ce ai cu mine ai,... poți să 'mi faci ce-î vrea, dar cu Titirez ce-î fi a-vênd?... lasă-l pe séma lui M-me Titirez.

GAROFIȚA

Aia nu-î femece.

BUTOIAȘ

Asta ȃic și eu că nu-î femece.

GAROFIȚA

Nu știe să stăpênescă pe Titirez.

BUTOIAȘ

Veți bine că nu știe... (se apropie) adică, cum vine vorba asta ?

GAROFIȚA (îl împinge)

Fugî !! (se apropie de el cu mâinele în șolduri) îi fi fumat tutun, Aoleo... Butoiaș!... Butoiaș!...

BUTOIAȘ (aparte)

* Am pățit'o. (tare) Zău Garofițo, să n'am parte... lasă-mă să nu ȋic vorbă mare... dacă m'ai oprit tu să nu mă fumez, nu mă fumez.

GAROFIȚA

Uite miroși cale de-o poștă.

BUTOIAȘ

Garofițo, Titirez a fumat și m'a afumat și pe mine, ce's eũ de vină?!...

GAROFIȚA

Ai început să mă și minți?... tóte năravurile cele rele s'a legat pe capul ăsta sluf (îi dă cu degetul).

BUTOIAȘ

Așa ți se pare ȋie că sunt slut, numai... când te ne-căjești.

GAROFIȚA

Uf! tacî nu mai vorbi, că uite, îți scot ochii cu unghiile (se repede la el).

BUTOIAȘ (aparte)

Dacă a Țis să sciți c'o face.

GAROFIȚA

Am să 'ți dau foc pîrului c'un chibrit, să nu te mai vîd înaintea ochilor mei..., m'ai auzit?

BUTOIAȘ (aparte)

Și asta o face... cum ore s'o fac să plece... (se gîndește) a... (tare) Aoleo! Aoleo! 'mî vine rău Garofițo, aoleo... aoleo...

GAROFIȚA

Of! de n'ai muri.

BUTOIAȘ

Se învîrtesce casa cu căpriori cu tot... (se așeză pe scaun) Ah! nu mă lăsa Garofițo, că se prăpădește Butoiaș al tîu.

GAROFIȚA

Unde-î pomana asta.

BUTOIAȘ

Aoleo... mă tem să nu am gălbinare... bine spuneaî adineurea că mi s'a înroșit nasu...

GAROFIȚA

Nu te mai strâmba așa, că nu te prinde... băturica sëraca e totă pricina.

BUTOIAȘ

Dute la baba lui Chipăruș să vie să 'mî stingă cărbuni, că mor cu țile în mine...

GAROFIȚA

Că alt-ceva de făcut de n'oi avea..... strâmbă-te că nu 'mî pasă, mori, crăpi! (ese).

SCENA II.

BUTOIAȘ (se uită dacă a plecat)

A plecat (se scólă) uf!! (își face vînt) de eram bolnav adevărat, așa că mă duceam pe copcă? e pâine caldă, nu alt ceva, acadea bigi-bigi; și ce a fost pînă acu n'a fost nimic, era în tónele cele bune, căci alt-fel când începe să țipe, să fugi că numai e chip; ce-o fi avînd ea cu mine, nu știu, mă face urât... slut... prost, gogoman, ba chiar mă cârpesce câte odată.... așa mă jăluam mai erî vecinului Titirez... Mă Butoiaș—începu Titirez, să te învăț eu un leac; Invață-mă țeă, că fac cinste, țeă fac. Ascultă atunci: tragei și tu două, trei chefurî sdravene și când M-me Butoiaș o sări cu gura la tine, răspunde-i și tu pe córda cea subțire și tragei din sticla cu vin și dacă M-me Butoiaș nu s'o domoli să nu 'mî mai țeă Titirez. Am făcut două chefurî și córda subțire tot n'o găsi... a, dar nu mai merge... am să beă numai în ne-

cazul ei (scóte o sticlă din buzunar) e d'ăla roș... (bea) ce minuat... (bea) Nicorescî adevărat... (bea) prost măi sunt... are dreptate ea... auđi d-ta să tac și să înghit... lasă Garofișo, lasă, că de-acu n'o să măi înghit, ocări..... ce vin curat, de ăsta roș... (bea) Pare că vine?... neică Butoiaș... ținete... (bea și începe să cânte:) *Deșteaptă-te Române...*
Acum ori nici odată croesce-ț altă sórtă... (arată palma).

SCENA III

GAROFIȘA

Ce urlu așa? ce 'mă faci aici?

BUTOIAȘ

Iaca beă, (bea) beă mereu, ca să nu 'ți măi aud pliscul cel ascuțit de pupăză...

GAROFIȘA

Cum? iar te-ai apucat de bătură, ce nu măi ai rușine?

BUTOIAȘ (bea)

Păi cum veđi... nu vreaú să sciú de tine (bea). Titirez scie ce scie: nu te măi umfla așa în pene, că nu mă sperii! (aparte) să știți că mă și mușcă (tare). Să nu încep să învêrtesc sticla (o învêrtesc) cucónă Garofișo, că până aci 'ți-a fost (aparte) ășa e că m'am ținut bine?

GAROFIȘA (începe să plângă)

Ah!.. cât de nenorocită sunt .. Ah! A!...

BUTOIAȘ (imitând)

D'apoî eă sunt mai breaz ?

GAROFIȚA (plângend)

Până acum, erai omul cel mai de trebă... eram cei mai fericiți ómenî.

BUTOIAȘ (bea)

Când nu 'ți umblă gura ca o móră stricată Madam Garofiță...

GAROFIȚA (se așeză pe un scaun plângend și ștergându-se de lacrimi cu șorțu)

Titirez 'mî-a nenorocit casa... mă întorc înapoî la ma-ma... (plânge tare) Ah! Ah! Ah!!

BUTOIAȘ

(Se uită lung la Garofița, pe urmă dă drumu sticlei cu vin, se apropie încet de Garofița, se pune în genunchi și începe să plângă mai tare de cât Garofița, aparte)

Asta'î córda cea subțire... (plânge). Nu mai plânge Garofițo, că zău nu mai pun vin în gura mea când te-oî vedea plângend... (aparte) nu pot s'o vęd plângend... sunt slab de înger și pace.

GAROFIȚA

Să te cred sau să nu te cred ?

BUTOIAȘ

Crede-mă ăeă, că am să te cred și eă, când îmi vei spune vre-o minciună.

GAROFIȚA

Dar dacă n'o să te ții de cuvînt, și o să te apuci iar de băutura?

BUTOIAȘ

Să mă închiđi în pivnița cu vinuri a lui cumătru Ră-
țoi, să mă ciupescă de nas șobolanii și bróșcele... brr!...
ce mai vrei.

GAROFIȚA (se scólă)

Ridică-te de jos că te pomenești că vine cine-va.

BUTOIAȘ

Ș'apoi ce, în casa mea n'am drept să fac ce voi? (cercă
să se scóle și nu póte) Dă-mi mâna, nu veđi că se cutremură
pămêntul.

GAROFIȚA

Ți se pare omule...

BUTOIAȘ

Mie nu mi se pare... așa e, nu veđi cum să învêr-
tesce casa și tu te dai de-a tumba.

GAROFIȚA

Titirez al tēju e tótă pricina, o să pățesci și mai rău
de-î mai umbla cu el.

BUTOIAȘ

Óre din pricina lui mi s'a îngreuíat capul cât o di-
merlie și tóte din casă se dau de-a berbeleacu.

GAROFIȚA

Firesce!

BUTOIAȘ (se trânteste pe scaun)

Garofițo!... mă duc, (plânge) mă prăpădesc și păcat de mine,.. îmi vâjîe urechile par-că să cêrtă o sută de calici în capul meu... ce-oî fi avênd înăuntru Garofițo?... ea pune urechea ta pe urechea mea și ascultă.

GAROFIȚA (aparte)

Să 'l sperii nișel (pune urechea pe urechea lui Butoiaș) tii!! aud grozăvii...

BUTOIAȘ

Ce spuî Garofițo, în capul meu se aude grozăvii?...

GAROFIȚA

Ce cêrtă mare după sufletelul tău...

BUTOIAȘ

Nu maî spune că mor... d'apoî cine are cu sufletelul meu...

GAROFIȚA

Nu știi că bêutura e aiazma lui Sarsailă?

BUTOIAȘ (plângend)

Ce am pe Sarsailă în cap?

GAROFIȚA

Incă nu... dar e aprópe (pune urechea și ascultă) taci să ascult.

BUTOIAȘ

Ascultă Garofițo, și spune-mi și mie (plânge) aoleo... A!!

GAROFIȚA

Aud ȳicând că dacă n' o să mai bei și te lași de prietenia lui Titirez, o să treesci senatos o sută de ani.

BUTOIAȘ

E prea mult, Garofițo... ce, să ajung să'și rîdă copiii de mine.

GAROFIȚA

Iar dacă o să mai bei, mori la tómnă, înainte de-a se culege viece!

BUTOIAȘ

Ascultă Garofiță.... de ce înainte și nu dupe ce s' o culege viece?

GAROFIȚA

Nu sciu, întrébă pe Sarsailă.

BUTOIAȘ

Iar Sarsailă... va să ȳica tu vorbesci cu Sarsailă...

GAROFIȚA (face cruce)

Me ferescă sfintul... să'ți spun drept... vorbesc cu vinul teu din cap; năravurile cele rele scurteza viața omului, ce vrei să ajungi ca Titirez, pe care toți ómenii îl înconjură, nu veȳi ce nepricopsit e din pricina beurei?

BUTOIAȘ

Așa e Garofița... vorbești ca o carte deschisă.. dă'mi mâna să mă scol, (Garofița îi ajută) vreați să fac un jurământ.. (dă cu picioru în sticla cu vin) un jurământ mare.. să n'am parte.. cum vreți să mă jur, ca să mă crezi?

GAROFIȚA

Nu te mai jură, că te cred...

BUTOIAȘ

Ba nu, vreați să mă jur.... Să n'am parte... să n'am parte... par-că am mai çis odată... Să n'am parte, de.. Titirez, de-oî mai pune un pic de vin în gura mea....

GAROFIȚA

Nu, la masă câte puțin se pôte, așa fac ómenii cum se cade...

BUTOIAȘ

Primesc, și asta pentru că çici tu, mă fac iar om de treabă, cum am fost tot-d'auna... Titirez m'a sfătuit, ca să te fac să nu mai strigi la mine fără nici o pricină...

GAROFIȚA

Așa?!

BUTOIAȘ

Zău așa, ce, vreți iar să mă jur?

GAROFIȚA

Atunci te rog să mă erti... asta o făceam numai de necaz, că nici odată nu te supărai și tu pe mine.

BUTOIAȘ

Cui ore îi place certa... p^ote lui Titirez.

GAROFIȚA

Să nu 'mă mai vorbesci de Titirez... și de-acu poți să fumezi, dar câte puțin, că 'ți ruinezi sănătatea...

BUTOIAȘ

Nu voi^u să mai fumez, dacă ai fost contra.... să știi că ași fi fumat...

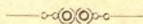
GAROFIȚA

Să ne iertăm unul pe altul și zăzanie să nu mai fie între noi... adă mâna să ne 'mpăcăm.

BUTOIAȘ

Nu se p^ote.. dă'mi brațul... (îi dă brațul) M-me Butoiaș, ține-te bine să nu te poticnești (vine în fața scenei). Și fiind-că ne-am împăcat, și fiind-că tu n'o să mai ai *nevricale* și n'o să mai țipi pentru orî-ce lucru... if!.. cum n'am pălărie la *mondă*, cu fulgi cât stânjenu lui Șerban Vodă.. uf!! n'am mânuși cu 36 de nasturi. Gospodăria întei^u Garofițo neică.... Și pentru ca și c^u să 'mă pot ține jurămîntul... ha! la berărie că fac cinste... (ese, fugînd din scenă).

CORTINA CADE

ANUL NOÛ

579.044

ANUL NOÛ

Scenă de obiceiuri românesce

—

Scena reprezintă o cameră; la mijloc o masă mare, împrejur șed invitați, bătrânul care reprezintă pe anul vechiu stă în capul mesei.

P E R S O A N E L E

ANUL VECHIÛ (un moșneag) .	STĚPĀNA CASEI
ANUL NOÛ (un copil mic) .	UN BĚTRĀN
STĀPĚNUL CASEI	

INVITAȚI, COPII, SERVITORI.

SCENA I

(În jurul mesei invitați; la ferăstră 3—4 copii cu un buhaiu, clopoțel și biciu, urcă plugușorul... pe masă e o singură luminare aprinsă).

Iu COPIL (la ferăstră sună clopoțelul)

*Aho! Aho!! Copii și frați
Stați puțin și nu mânați
Împrejur v'alăturați
Și cuvântul 'mă-ascultați
La mânați mei!*

Toți

Hăi!! hăi!!... (Se trage buhaiul și se pocnesce biciu).

I^u COPIL

*Mâine anul se 'noesce
 Plugușorul se pornesce
 Și începe-a colinda
 Pe la case a ura
 Iarna'î grea, omătul mare
 Semne bune anul are
 Semne bune de belșug
 Pentru brazda de sub plug
 Mânați mēi!*

Toți

Hăi!! hăi!!...

I^u COPIL

*Nouă ne-a spus moșii
 Că le-a spus strămoșii
 La 'nceput de an
 Bădică Troian
 Incăleca un cal
 Frumos năsdărăvan
 Cu nume de Graur
 Cu șeana de aur
 Cu frâul de mătăasă
 Cât vișa de grósă
 Cu potcôve de argint
 Că'î maș spornic la jugiț
 Și mare că înjuga
 Zece boi, boirei
 În coșă codâlbeș
 În frunți țintășei
 Ia maș mânați mēi!*

Toți

Hăi!! hăi!!...

Iu COPIL

Cu alai mare pleca
 De ara și semăna
 Iar la luna la săptămâna
 Iși umpleau cu aur mâna
 Și porneau cu toți să vadă
 De le-a dat Dumnezeu ródă
 Și de'i grâul răsărit
 Și de'i spicul aurit
 Iera 'n pai ca trestia
 Iară 'n spic ca vrabia
 Mânași mēi!

Toți

Hăi!! hăi!!...

Iu COPIL

Pe-atunci mergea 'mpēratul
 La semănat cu argatul
 Și avea noroc în rodire
 Că trăiau în înfrățire
 Mânași mēi!

Toți

Hăi!! hăi!!...

Iu COPIL

De urat am mai ura
 Ni-e teamă c'om însera
 La curțile domniei-văstre
 Departe de casele noastre,

*Cavem de trecut un deal ș'o vale
 Pe la o babă fermecătoare
 Pe la o cățea mușcătoare.
 Că nu suntem de ici de colea
 Ci suntem de la Mîloc
 Unde suflă mâța 'n foc
 Motanu nu'și află loc
 Intr'un fund de oboroc
 La noi rața mătură casa
 Iar rășoiu dă gunoiu
 Mănați măi!*

Toți

Hăi!! hăi!!...

În COPIL

Mulți ani să trăiți!

Toți

Mulți ani! Și la mulți ani!!

STĂPÂNUL (se scolă și se duce la ușa unde
 aū venit copiii).

Să trăiți copii, și Dumnezeu să vă dea noroc cum
 ne-ați urat și nouă (le dă câte un ban... copiii plcă țicind... «La mulți
 ani»).

SCENA II

STĂPÂNUL CASEI (către anul vechiu).

Moșule, multe ai vădut și multe ai audit timp de un
 an, povestește-ne și nouă, să ne aducem aminte cu drag
 de dălele ce ai petrecut între noi.

ANUL VECHIŪ

Măine anul se 'noesce bătrânețea mea m'a făcut ne-suferit, în amintirea v^ostră negru n'aș vrea să mă arăt, v'am dorit calea cea dréptă și acoperită de lumină. Măine, sunt pe calea cea depărtată, unde nu se pot număra pașii, cale nesciută, căci cel pornit pe ea, vecinicia nu 'l mai reîntorce; iată-mă în ultima licărire a vieței, buzele mele vor grăi cu dreptate, căci minciuna e pedepsită de Dumneșeș, cu eternă perđare; împăcarea e pacea, blândețea-î fericirea, a trăi în pace, e a trăi fericit... Fiți mulțumiți cu ceea-ce aveți, interesul nu stăpênescă câmpul luptei v^ostre; doriți, dorinți ne-bune ce se prefac în pasiune, în ajunul vieței v^ostre v^e căiți, însă căința de pe urmă, nu e aducătoare de fericire; (ia un pahar de vin). «Faceți lumină!» (mesenii aprind tóte lumînările). Altul tîn^er acum îmi va urma, ca altuia să facă și el loc, speranțe perdute din nou reînviat; închin ultimul pahar pentru cei ce m'aud; (toți beați). Gândiți-v^e la ȕiua de erī, mulțumiți-v^e cu ȕiua de aȕi, căci mâine, mâine e necunoscută. (Césornicul din perete sună rar 12 césuri, bătrânul se scólă și plécă spre ușă, dus de 2 mesenī, pe ușă opusă apare un copil îmbrăcat în alb cu o corónă de flori pe cap, e anul nou).

ANUL NOŪ

Moșule, moșule, mai stai puțin!!

ANUL VECHIŪ (incet)

Adio!... (ese).

SCENA III

UN BĂTRÂN

Anul nou iată ne-a sosit... (toți sunt veseli, anul nou e ridicat pe sus și pus pe un scaun în capul mesei).

TOȚI (bat în palmă)

Vivat!... Vivat!!

UN BĂTRÂN

Bine-ați venit aducător de viață nouă...

TOȚI

Vivat! (ridică paharele).

ANUL NOU

Cât voi domni... traiul să vă fie petrecere și veselie ast-fel cum m'ați primit pe mine trimisul zeului Ianus, împărtitorul păcei și dreptăței.

STĂPENA CASEI

Să slăvim pe Dumnezeu pentru ajungerea anului nou.
(Anul nou ia o sticlă cu vin și fie-care vine cu paharul de 'i tórână).

TOȚI

Vivat!..... (bea, Se felicită unii pe alții pe urmă intră câți-va copii cu sorcove).

SCENA IV

I^u COPIL (sorcovesce pe stăpênul casei).

Sorcova, vesela

Peste vară

Primă-vară

Să 'nfloresci

Să 'mbătrânesci

Ca un măr

Ca un pâr

Ca un fir

De trandafir.

II^{lea} COPIL (aruncă grâu).

Să trăiți

Să înfloriți

Ca meri

Ca peri

In mijlocul verii

Ca toamna cea bogată

De toate 'ndestulată.

TOȚI COPILII

La anu și la mulți ani (toți trec la masă).

STĂPÊNA CASEI

Drăguții mei, fiind-că ne-ați urat sănătate cu venirea anului nou, am să vă arăt ce v'a adus anul nou (toți copiii ridică șervetele de pe lângă farfuri și găsesc diferite jucării)

SCENA V

(intră mai mulți servitori).

Iⁱⁿ SERVITOR*Anul nou cu fericire**Să ve dea tot ce doriți**Și 'n plăcere, mulțumire**Ani mulți veseli să trăiți.*

(Stăpâna casei dă bacșiș la toți servitorii. Bătrânul taie plăcinta și turta de pe masă).

BĂTRÂNUL

Cristos cu o pâine a săturat miî de ómeni, flămîndi ; noi avem astă-đi îndestul, să nu uităm pe cei ce n'au și după strămoșescul nostru obiceiú, întéia bucățică s'o punem de-o parte pentru sêraci, (împarte la toți turtă și la cine se găsește banul de argint în sênătatea aceluia se închină, pe urmă fie-care citește, rávașele găsite în plăcintă).

BĂTRÂNUL

Acum fetele și flăcări să vină împrejurul meú, o să le ghicesc norocul. (Se aduce o tavă mare pe care sunt mai multe ulcele... toți se strâng împrejur) Fie-care pe rînd ridicați câte-o ulcică.

I^a FATĂ (ridică ulcica)

A!... Un covrig.

BĂTRÂNUL

O să eî bărbat sgârcit și uscat ca un covrig.

Iⁱⁿ FLĂCĂU (ridicând altă ulcică).

Un peptene...

BĂTRÂNUL

O să ei o nevestă colțosă, adică rea de gură.

II^a FATĂ

Eū am găsit un săpun.

BĂTRÂNUL

O să ei un bărbat urât mama focului, cât o să-l spelt tot urât o să rămâe...

II^{ea} FLĂCĂU

O oglindă... Ce însemneză?

BĂTRÂNUL

Oglinda, spune că o să ei o nevestă frumoasă, și care totă ȕiua are să se oglindească.

III^a FATĂ

Eū sub ulcică am găsit o bucățică de pâine.

BĂTRÂNUL

Pâinea e belșug... o să ei un bărbat bogat și bun ca pâinea lui Dumnezeu.

III^{ea} FLĂCĂU

Dar degetaru și acu ce însemneză.

BĂTRÂNUL

Bun; o să ei o nevestă harnică totă ȕiua o să cöse, dacă o avea ce.

IV^a FATĂ

A!... un inel.

BĂTRÂNUL

O să te măriți în curând cu un bătrân, urât și gelos.

IV^{lea} FLĂCĂU

Eū am găsit o verigă.

BĂTRÂNUL

O să stai cu gâtul în verigă; de nevestă bătrână o să ai parte; acum să 'mi ved și eū norocul (ridică o ulcică). La mine nu'i nimic sub ulcică, semn rău.

ANUL NOŪ

Ba nu, voiū turna în ea vin, și asta o să'ți aducă viață lungă și sănătate.

BĂTRÂNUL

Să te audă Dumnezeu, căruia trebuie să'i mulțumim căci ține îndurarea peste noi, închin în amintirea celor ce nu mai sunt printre noi.

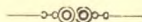
STĂPĒNUL CASEI

Inchin paharul meu pentru sănătatea, fericirea tuturilor și la urmă și pentru noi!...

TOȚI (ridică paharele)

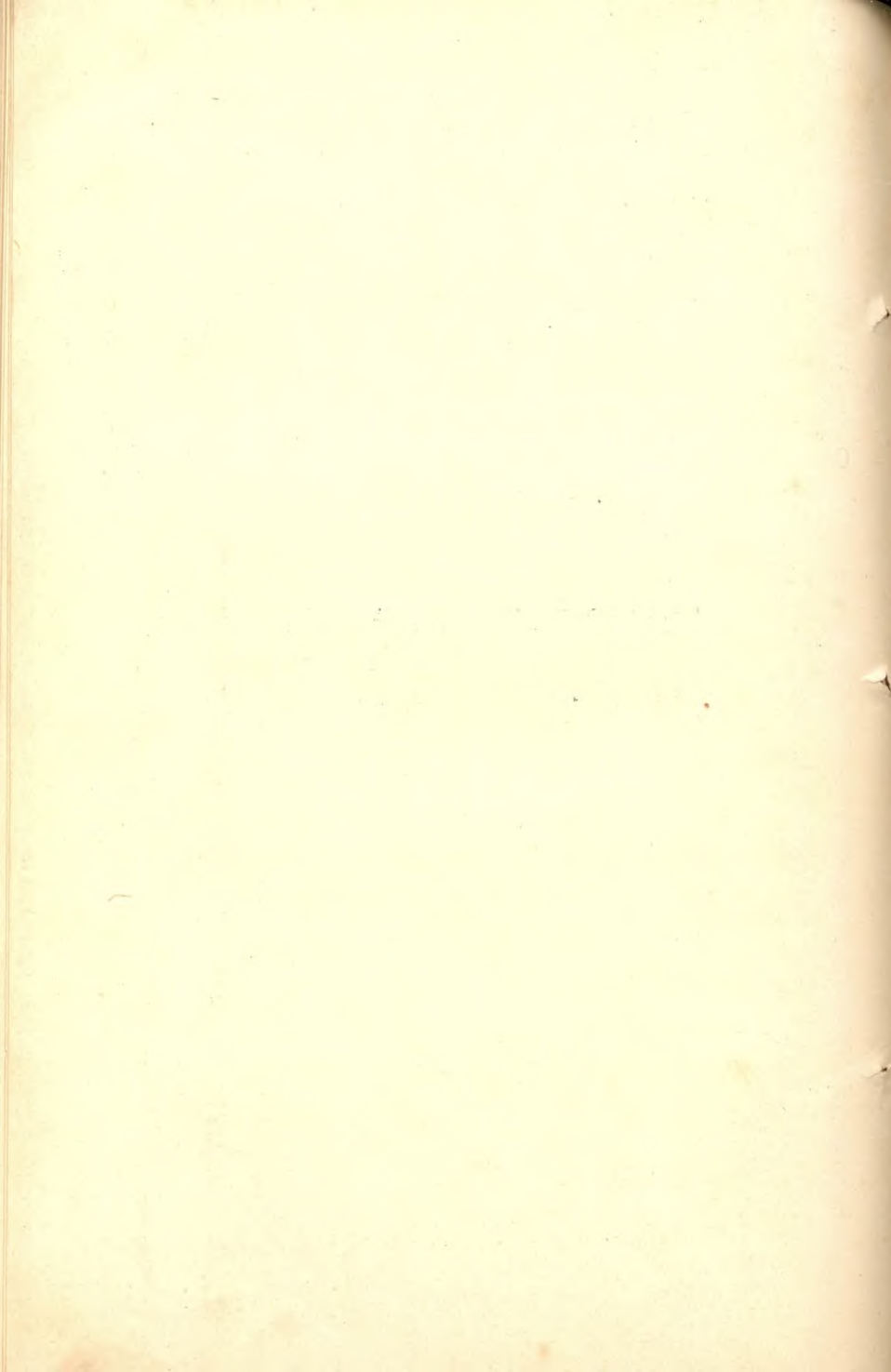
Vivat. Vivat! (bea toți și se așază la masă).

CORTINA CADE

TEATRU DE FAMILIE

Doamnei Elena Roșca.

TEATRU DE FAMILIE

Comedie într'un act

PERSOANELE

IONIȚĂ COFETURĂ	ZAMFIRIȚA	
MITANA, nevasta sa	MIȘULICĂ	} nepoții Zamfiriței
LIZICA, fiica lor	TITILICĂ	
IORGU	ZOZO	
MÂNDICA TUREATCĂ	COCA	
VITTORESCU, ziarist	LOLA	
CIUFULESCU, artist lyric	MARIȚA, servitoare	
EVA, văduvă	GRIGORESCU	
FIFIȚA	IONESCU	
MIMIȚA	D-ȘORA MOFTURESCU	
HÂRDĂU	» GINGĂȘESCU	
VETA, nevasta lui Hârdău		
STELA		
TICĂ		

TINERÎ, DOMNIȘORE ȘI COPII

Scena reprezintă un salon în care se face repetiția generală a unei piese de teatru, de către o societate, pentru o serbare de bine-facere.

SCENA I

GRIGORESCU, IONESCU, d-şórele MOFTURESCU şi GINGĂŞESCU

GRIGORESCU (cătŕe Ionescu care intră prin fund)

S'aũ îmbrăcat şi deghizat toţi ?

IONESCU

Da. (ride) Să vedeţi pe d-şóra Dulcescu, cât de bine îi stă în cucóna Mitana Cofetură ; Nicu 'şi-a făcut o burtă cât tóte ڃilele ; d-şórelor piesa lui Costică o să aibă un succes mare.

D-ŞÓRA GINGĂŞESCU

Domnul Grigorescu are mult spirit de observaţie în tot ce a scris, talentul d-sale, nu e de discutat.

GRIGORESCU

Domnişórá, sunteţi prea bine-voitóre cu un începător.

D-ŞÓRA MOFTURESCU

N'ar fi fost rău dacă făceaí piesa în douě acte, sfèşitul lasă puţin de dorit, te mai aşteptí la ceva.

GRIGORESCU

Am lăsat ca publicul să 'şi facă singur concluzia (intră cu mare gălăgie mai mulţi invitaţi).

Iul TINĒR

Autorule, am venit să 'ţi aplaudăm piesa ; am cum-pérat 10 bilete pentru reprezentaţia de mâine.

D-ȘORA GINGĂȘESCU

Domnule autor, ne dai voie să asistăm la repetiție ?

GRIGORESCU

Poftiți în salon și vă rog, critica să nu fie prea aspră, diletanții au nevoie de indulgență.

SCENA II

(Intră în scenă cu gălăgie, tot personalul care jocă în piesă, unii cântă, alții bat din palme, în urmă intră Mitana la braț cu Cofetură, toți rid și strigă bravo, Mitana mulțamește făcând saluturi exagerate. O domnișoră trece la pian și cântă un vals, Mitana jocă cu un tiner, Zamfirița cu Viitorescu, Cofetură cu Mândica, ris general).

GRIGORESCU

Destul, (fuge la pian) te rog d-șoră nu mai cânta (toți se opresc) să începem repetiția, e târziu!

IONESCU

Cine nu jocă în piesă să treacă în salon.

GRIGORESCU

Și liniște, să nu faceți gălăgie ca găștele.

IONESCU

Unde-î sufleru ?!..

SUFLERUL

Iată-mă 's.

GRIGORESCU (îi dă piesa)

Poftim piesa și intră în cușcă.

IONESCU

Eă fac pe regisorul.

GRIGORESCU

Vă rog, treceți fie-care la locurile arătate și repetați serios, ca și cum am fi la reprezentație, rămâne în scenă numai domnișóra Dulcescu și cu Nicu.

MITANA

Mă rog, mă rog (face reverență) cucóna Mitana!

GRIGORESCU

Da, cucóna Mitana și cuconu Cofetură (toți pleacă cu sgomot, Grigorescu din ușă) când oi trage clopoțelul, imediat să începeți (ese. Mitana se așeză pe o canapea, Cofetură stă alături, suferu întră în cușcă).

MITANA (retrăgându-se)

Ei! domnule, nu așa aprópe!...

COFETURĂ

Asta-ı acum! óre nu sunt eă Ioniță Cofetură consorțele d-tale iubit?! așa scrie în rol, să staă aprópe de dumnéta.

MITANA

Da, nu đic alt-fel, dar dupe ce o suna clopoțelul (se scóla).

COFETURĂ

Eă am invidiat tot-d'auna artiștiı; fı cred fericiți, mai ales înainte de a se ridica cortina.

MITANA

Sunt fericiți, în așteptarea momentului, când publicul îi va primi cu aplauze și flori; mai mult eă cred că nu, în juru-i vede colegi.

COFETURĂ

După D-ta, artistul pe scenă nu simte emoțiune de partinerul sėu, emoțiune pe care publicul crede că o surprinde; după D-ta e falsă înflăcărarea lui în scenele dramatice, care pe noi publicul ne mișcă până la lacrimi, după D-ta artistul în tot-d'auna jőcă teatru la teatru, partinerul pentru el rėmâne o persőnă indiferentă.

MITANA

Da și e natural să fie așa, artistul pe scenă se uită pe sine, e absorbit în interpretarea rolului, căci numai ast-fel va putea emoționa publicul până la lacrimi sau a'l dispune pentru a rıde până la lacrimi; într'un fel vede publicul scena și decorul ce represintă un palat, unde se încoronéză un rege și într'un alt-fel artistul pánza ce 'l înconjőră; partinerul e colegul, acțiunea scenei nu o vede în total, calmul trebuie să și-l păstreze pentru a nu depăși din rol și-apoi emoționându-se el de partiner n'ar mai putea emoționa la rėndul lui publicul.

COFETURĂ

Eă cu totul alt-fel judec teatrul.

MITANA

Adevėrul într'un fel se judecă.

GRIGORESCU (de afară)

Gata?! (sună un clopoțel).

COFETURĂ (trece lângă Mitana)

Da, (către Mitana) D-șoră de acum suntem boeru și cucóna... (către sufler) Haide începe de suflă și te rog susține-mă bine, că nu prea știu rolul.

SUFLERU (scoțând capul din cușcă)

Trebuia să-l înveți!

MITANA

Lăsați discuția și să începem odată!

GRIGORBSCU (vêră capul pe ușă)

Ce faceți? Ei drăcie ca asta! nu mai rîde Domnule Sufler.

COFETURĂ

Gata, Gata! (Grigorescu se retrage și sună încă odată clopoțelul după care se începe piesa).

SCENA III

MITANA

Uf! frate nu vrei să înțelegi în ruptul capului.

COFETURĂ

Lasă-mă Mitano! așa faci tu prostii și la urmă în capul meu se sparg tóte, ce aveai să faci tãmbălăul ăsta în

casa noastră?... îi dădui fata, își auzi casa lor, rostul lor, să facă ce le-o pofti inima la ei acolo, dacă nu vor să mă asculte;... o să se căiască mai târziu; la masă întinsă și la băuturică dau câți vrei năvală, și la urma urmei își rîd de tine, lasă că știu eu, hei, dacă m'ași fi potrivit de mult ajungeam în sapă de lemn.

MITANA

Trăncănești frate, uite așa fără nici un rost; alte timpuri am apucat noi, altele ei.

COFETURĂ

Bine, bine... tot-d'auna te-ai crezut pricepută și la urmă tot vorbele mele au eșit de-asupra ca unt-de-lemnul.

MITANA

Apoi dacă ași fi și eu inimă acră ca tine 'mă-ași pune cerga pe cap, dar nu, voi să trăiesc cât mai am de trăit, știu că nu-o să moștenesc pământul.

COFETURĂ

Bine soro, nu te supăra (trece în fund).

MITANA (trece ușa din stînga)

Veți, pune lumânări la pian și aprinde o lampă, s'a întunecat (Cofetură aprinde lampa, pune lumânări la pian). Marișo! Marișo!... (servitorea intră) Adă papagalul și canari (servitorea ese pe urmă aduce o colivie cu un papagal și două cu canari, le așează în fund) Și apoi să 'ți-o spun, de ce am fi noi mai pe jos; cucóna Lisaveta nu are serate musicale mai în toate serile, până la Țiuă să jöcă cărți, din asta se și țin; Savastița lui Ilie lumânăraru nu face tot așa!?

COFETURĂ

Bine, bine soro să facem și pe asta, nu te măi aprinde
(se aude sunând afară).

MITANA (repede)

Marițo ! n'auđi Marițo ! veđi cine-ı (servitorea ese). Vin invitații, tot ce te rog frate e să fii măi primitor, nu te arăta așa ursuz cum 'ți-e obiceiul, o să ne vie ómenı tot unul și unul.

SCENA IV

ACEIAȘI LIZICA

LIZICA (intră repede)

Bonsoir mama, bonsoir papa (ıși desface pălăria pe care o dă servitorei). Comment vous portez-vous ?

COFETURĂ (aparte)

ıı dă cu franțuzésca, măi bine venea să-mı sėrute mânia ca la un tată ce-ı sunt.

MITANA (sėrută pe Lizica)

Veniși fetița mamei (Lizica își aranjează pėrul într'o oglindă). Dar Iorgu de ce n'a venit odată cu tine ?

LIZICA

Am avut de făcut nisce vizite.

COFETURĂ

Mie nu-mı prea place obiceiul ăsta, unul într'o parte și altul în alta.

MITANA

Ba ai vrea să fie îmbrobodită ca mine, care n'am știut de cât casa și iar casa; dacă m'ai scos la anu și la mulți ani unde-va, apoi totă vremea m'ai bodogănit, de ce vorbesc cu cutare său cu cutare, de ce mă uit la cutare că de ce așa, că de ce așa; cel puțin ea să trăiască altfel; 'ți-am mai spus să nu te amesteci în casa copiilor.

LIZICA

Mama! Comment, tocmai în astă seară?

MITANA

Nu veți drăguță, a înebunit la bătrânețe.

COFETURĂ

Uf! iar 'ți-a venit pandaliile (ese)

MITANA

Vino Lizico lângă mama și spune pe cine a invitat Iorgu.

LIZICA (stă pe canapea)

Nu știu anume pe cine, dar cred că o să vie multă lume.

MITANA (la oglindă își aranjează părul)

Știu că o să aibă ce cleveti vecinele, ei și?... pe cumnată-ta ai invitat'o?

LIZICA

Nu, a ajuns nesuferită, se ține, parol, de mine par-că 'mă-e sócră.

MITANA

Ce vrei așa 's fetele bătrâne, răutăcioase, bine faci de-otii la distanță (se aude sunând), Marișo! Marișo! pe unde o fi umblând netoța! (servitoarea intră) fugi la scară și veđi cine-î?

MARIȘA

Ce să le spun?

MITANA

Poftește-î înăuntru prôsto (servitoarea ese). Lizico ia să te vadă mama, (o examinază) trebuie să mai dai puțină pudră ești prea aprinsă la față.

SCENA V

(Intră Eva cu fetele, Fifia și Mimița)

EVA (vorbesce rar și pe același ton)

Bonsoir, bonsoir.

FIFIȘA

Bonsoir (ține capul pe spate).

MIMIȘA

Bonsoir (ține ochii în jos).

MITANA

Credeam că n'om avea cinstea.

EVA

Madam Cofetură, țin foarte mult de a asista la asemenea petreceri, nu 'mă scapă nici una.

MITANA

Să nu fie de deochi, ce drăguțe s'aũ făcut fetițele.

EVA

Apoi pentru asta le țin în pansion : (căt̃re Lizica) Dómnă cum o duce cu căsătoria ?

LIZICA

Mulțumesc Dómnă, până acum foarte bine.

MITANA

Are un bărbat, pâinea lui Dumneđeũ.

EVA (aparte)

Iată cine are noroc.

MITANA

Vai! dar luați loc (trec pe canapeaua din stânga). S'aũ făcut fetițele drăguțe de tot, fete mari de măritat (sérută pe amëndouě, fetele mulțumesc) *Merci.* (Se aude sunând) Lizico veđi cine-ĩ? (Lizica trece la ușe).

EVA (căt̃re Fifița)

Fifițo uită-te la mine cum staũ și cum vorbesc, ești mai mare, iar tu Mimițo, ochii în jos, ești mai mică.

MĂNDICA (intră cu gălăgie mare, are un că-
țeluș în brațe)

Ha! ha, ha! (rîde) Am ostenit urcând ma chère, atâtea
scări, bonsoir, (sărută pe Lizica).

LIZICA (recomandă)

D-na Măndica Turească, D-na Eva cu D-șórele Fifța
și Mimița (Eva dă din cap, fetele ȃic Merci). Ce bine 'mă pare c'ai
venit; cum mă petreci?

MĂNDICA

E! tantôt bien, când rău, ca vėduvele; apropo aseră
am fost la *matineul* muzical de la Mme Tuzlama, de ce
n'ai venit? mi-s'a spus că erai invitată (vorbesc încet).

EVA (către Mitana cu care a vorbit până
acum)

A! Madam Cofetură, Fifța mea e o pianistă cum nu
sunt multe, mă ales când cãntă la pian cu patru mână.

MITANA

Să-ți facă numai Dumneȃeu parte, (Eva mulțumesc dând din
cap, fetele ȃic Merci)

EVA (către Mimița)

Mimițo, să lași pe Fifța să vorbească, tu tac și ascultă
ești mă mică, plėcă ochii în jos, (Mimița stă cu ochii în jos dar
se uită neconștient pe furiș în tóte părțile, pe când Fifța stă țeapănă cu capul ple-
cat pe spate și privesc fix).

SCENA VI

(Intră Iorgu, Viitorescu, Ciufulescu)

LIZICA (trece înaintea nouilor veniți, îi recomandă)

Domnu Viitorescu, ziarist; D-nu Ciufulescu, artist lyric;
D-na Mândica Tureacă; D-na Eva cu D-șórele.

IORGU (încet către Mândica)

Dómnă, poetul ast-fel ar đice :

*Ochĩ frumoși, scântectóre Stele
Intr'una cântă versurile mele.*

MĂNDICA (cătrecățelușul din brațe)

Staĩ frumos Azoraș, că nu suntem singurĩ (Iorgu trece
la Eva).

LIZICA (cătrec Mândica)

Cine ar crede că tĩnerul de colo, cu înfățışarea comună și timidă, e unul din cei mĩ bunĩ artiștĩ.

MĂNDICA

Il cunosc de și nu mĩ cunósce, de câte orĩ am plĩns
ĩmpreună cu el; accentele lui plĩngětóre, le simțeam ĩn
sufletul meũ și nu sciũ de ce!

LIZICA

Sufletele superĩóre se ĩmpun mulțimeĩ, Eh !!.. poesia-
'mĩ era idealul, proza 'mĩ-e realitatea (trece spre Ciufulescu).

MĂNDICA (aparte)

Va trece peste proză ca să ajungă la poezie. (cătrec Viitorescu) Nu e așa, omul ca să fie fericit trebuie să sufere
(vorbesc ĩncet).

SCENA VII

(Intră Hârdău cu nevasta, Tică și Steluța, copiii lor).

HÂRDĂU

Bună séra la boerî și la cucóne! iată-ne și noi cu cățel
cu purcel (dă mâna cu toții, recomandă la toți) Tică hăiatu meu,
Steluța fetița mea.

MITANA

Să 'ți trăiască.

HÂRDĂU

Să te audă Dumneđeiu.

MITANA (sérută pe Steluța)

Ce drăguță e Steluța în astă séră, cât de bine o prinde
rochia asta roșie ca para focului.

VETA

Și încă a fost 2 țile bolnavă mititica (o sérută) o îmbrac
în roșu fiind-că pătimesce de deochi.

MITANA (căt're toți)

D-nul Hârdău, comersant cu nevasta D-sale.

HÂRDĂU (lui Tică)

Tică băete, fá ce te-am învęțat (Tică e îmbrăcat în uniformă
de liceu, trece și sérută mâna pe la toți).

IORGU

Dar nu vęd mamă pe tata socru.

MITANA

O fi ocupat cu vre-o servitoare, sunt așa de ne'ndemânatică.

HĂRDĂŪ (către Iorgu)

Nu te-am vădut d-le Iorgușor de pe cele timpuri ?

IORGU

Da, de înainte de a pleca la Paris.

VETA

Ferice de D-ta văduși Parisul, cum ți-se pare acum pe la noi ?

IORGU

E un închin de a fi forțat să stai aci, când ai vădut Parisul, eă unul nu sunt de loc aici la locul meă, nu mă pot deprinde (se aude sunând).

MITANA

Veđi Lizico ce face tată-těă de nu deschide, auđi cum sună, (Lizica trece în fund).

EVA (încet fetelor)

Fifto să nu stai mută când 'ți-o vorbi cine-va și tu Mimișo ochii în jos, să lași pe Fifța să vorbescă e mai mare.

SCENA VIII

(Intră Zamfirița ținând de mână pe Zozo și Coco, Marița în brațe cu Lola altă servitoare cu Mișulică și Cofetură în brațe cu Titilică care plânge, îi pun pe toți jos, copiii se reped și dă mâna cu toți, fac gălăgie mare strigând bonsoir).

VII TORESCU (către Ciufulescu)

Ce-î invazia asta! (servitoarele ese).

COFETURĂ

Recomand, cucóna Zamfirița chiriașa noastră și nepoții D-sale.

TOȚI

A! domnu Cofetură?

COFETURĂ

Da eă, mulțumesc, bine-ați venit pe la noi (iși frecă mâinele) Veți Mitano să fie mulțumiți toți, dulcețe, cafele, sau pote vor câte un vinișor (intă servitoarea cu două tăvi cu dulcătă copiii se reped înaintea lor și încep să mănânce dulcătă).

ZAMFIRIȚA (între copii)

Puii bunichei mai încet (vrea să-i oprască, toți încep să țipe) Mișulică fii cu minte, Zozo ești fată mare, Titilică, Lola! ți-ai murdărit rochița.

EVA (aparte)

Aștept un pahar cu apă de un ceas și draci! ăștia a dat năvală.

VETA

Dar mai aduceți și pe la noi dulceta (o servitoare scapă de copii și servește pe la toți).

COFETURĂ (către Mitana)

Ce Țici să aduc céiurile ?

MITANA

Dacă nu te pricepi nu te amesteca !

COFETURĂ

Bine soro te-am întreatără.

MĂNDICA (cătră Eva)

Când aveți jour fix ?

EVA

In tóte serile.

IORGU

D-șóra Steluța Hărdău o să ne facă plăcerea să începă serata (Steluța trece la pian cântă o sonată, când termină toți o aplaudă, Veta și Mitana o sêrută).

ZAMFIRIȚA (copiil vor să cânte la pian)

Mișulică stai locului, Titilică, Zozo ești fată mare, (copiil se brâncesc) Lola nu da în Coca, e mai mică.

EVA

Haide Fifto treci la pian (trece la pian, merge încet cu capul lăsa pe spate, copiil dau năvală la pian).

ZAMFIRIȚA

Titilică, Coca, Lola, astâmpărați-vă ! Mișulică nu scóte limba, că rêmăi cu ea afară.

EVA

Fifișo cântă menuetul de Lach.

VETA (aparte)

Să ved e mai tare în pian de cât fata mea.

HÂRDĂŪ (cătze Steluța)

Tu Stelușo știi cântecul ăsta, mânietul pe lac (Fifișta după ce schimbă vr'o trei scaune, începe să cânte încet, copiii se strâng împrejur, unii o acompaniază din gură iar alții încep să cânte și ei la pian).

ZAMFIRIȚA (strigă)

Titilică, Mișulică, Coca, etc. (Mișulică începe să plângă tare și sare prin scenă 'l-a călcat pe picior Zamfirița, papagalul începe să țipe, canariii cântă, cățelu din brațele Mândicăi urlă, servitórele intră în salon năvală și își fac cruce).

MITANA (cătze servitóre)

Ești netótelor afară, ce vă cruciți așa !!

COFETURĂ

Lasă-le soro, ele nu pricep ce-î o serată (Fifișta trece la loc furiósă, Eva îi face vânt cu batista, Zamfirița liniștesce pe Mișulică, mișcare între toți).

HÂRDĂŪ

Adică cum am țice s'a întreruptără petrecerea... cine ne mai cântă ?

MITANA

Trebue să pice o dróie de artiști.

HÂRDĂŪ

Până una alta, Tică băete, ia spune tu la boerî, sórele !

VIITORESCU

Băetul d-vóstră face poesii?

VETA

Să 'l ferescă Dumneđeũ, carte nu poezii.

HĂRDĂŪ

Uite ce-ı domnișorule ; eũ, dupe cum vedeți cu ochii, sunt peltic din născare ; fetița mea Steluța (o arată) vorbea și mai rău de cât mine ; la șcõla unde învăța, un profesor vêdênd că vorbește peltic, și unde fetița mea era cea d'întêiũ în șcõlă, chiar directõra a spus'o asta în gura mare la împărțirea premiilor, đic, profesorul ăsta a făcut din capul lui, un fel de đicătõre «Sõrele» pe care s'o repete tare de 30—40 orı pe đi ; și tot đicênd fetița într'una, a scăpat de pelticie ; acu vine vorba de Tică băiatul meũ, đicătõrea asta 'ı-am dat'o și lui, și așa tõtă điulica 'mı-o spune, dõr oi scăpa și eũ de pelticie și mai cu sémă să nu-l găsescă și pe el, că de, nu-ı baiatul meũ !?

Toți

Să 'l auđim.

HĂRDĂŪ

Tică băete, haide și nu mẽ da de rușine.

TICĂ (trece în mijlocul scenei și declamă
SOARELE).

Viața sgomotului asurđitor se liniscesce, așteptând cu speranțe neșarmurite să rêsară mărășul soare, astrul

sublim, astrul sfânt, astrul stăpênitor de aștri; soare sclipitor și revêrsător de lumină și viață, auzi! ascultă șîșîitul șipotului ce în stropi își svêrle răcorósele și cristalizatele șiróie spre șesul insetat, ascultă cum șoptesc șiruri de povești spre lauda'ți sfintă, spice cu spice, siminocul cu sulcina, lăstunul cu singuratica salcie, veđi sîrguitorul secerător, deșteptat din speratele sale vise spre răsărit își ațintesc speranța; singur ești bogăția sêrmanului ce 'și agonisesc bucățica-î prin sudórea frunței sale. Incetișor, pe nesimțite, singurătatea se deșteptă tăcerea prinde graii și soarele, slăvitul soare, se ivesce la orizont; Viața se scólă din somnu-î moleșit, se mișcă încet, încet, își deslănțuesce speranțele, își măresce suferințele, își sleesce puterile, se svârcolesce în neputință, căutându-și isvoare noi de viață, drum ce duce spre necunoscut, numai tu, de sute și sute de șiruri de sute de secolî, peste secolî, același ești, noi suntem schimbători: stelele dispar înăbușite de razele tale sclipitóre și mergi fără preget, că: óre o să mergi? Sfortărea minței nóstre se opresce și se sfăramă de stăvilarul neștiinței.

Sfint soare, stai, stai nu fugi săgetând bolta cerescă, te opresce, vermușul la razele-ți se încälzesc, păsărica la razele-ți se înveselesce, sermanului ești speranța, vieții tu 'i dai viață, stai, nu scoborâ cereasca scară, asfințitu-ți mă 'ngrozește; cine știc, câte ființe sbuciumate în vêrtejul vieții, sărutarea razelor tale îi va găsi sloi de ghiață, speranțe asfințite cu sublima-ți asfin'ire; apui, ca din apus iarăși să răsai și răsărind spre apus iarăși te îndrepti; singur asfințești spre-a răsări, noi ființe fără ființă înaintea măreției tale, ne zvârcolim în

zădar în deșertăciunile vieții, căci asfințim fără nădejde de a răsări iarăși după asfințit (salută).

TOȚI (bat din palme)

Bravo, bravo! (Mitana îi aduce un pahar cu apă și o farfuriórá cu dulcěța îi dá dulcěța într'o mână și paharu în alta, rămâne zăpăcit ne știind cum să ia dulcěța).

EVA (aparte)

Ce mai prostie!

VETA

Tică ce-ai rămas ca un prost cu dulcěța în mână vîr'o în gură.

MĂNDICA (îl servește)

Vous avez recité, dupe cum nu m'așteptam.

TICĂ (cu gura plină)

Merci.

MĂNDICA

Complimentele mele.

TICĂ (luând apa)

Merci!

IORGU (căt're Ciufulescu)

Acum e rëndul tĕu (Ciufulescu trece la pian și cãntă o romanță acompãniindu-se singur, Lizica pe un scaun alături, copiii împrejur, Veta și Mitana trec lângă Eva și discută, Iorgu vorbește cu Mândica. Cofetură arată lui Hãrdău canarii).

COFETURĂ

Un pol canaru... pe bătrânețele mele de nu spun drept.

EVA

Cine-î domnu care cântă ?

MITANA

Un artist de la teatru.

IORGU (urmând convorbirea)

Bănuiala e un copil ce se nasce, îî trebuie timp să crească.

VETA (către Tică)

Tică vorbește și tu cu Domnișórele, vrei să te credă prost, dór ești băiat de liceu.

MITANA

Ah ! câte pătimesc din pricina servitórelor, tóte rele, tóte cu năravurî, mai cucóne de cât noi cucónele..

VETA

Aî mare dreptate cucónă Mitano, mie nu mi s'a stricat bunătate de varză, a uitat zăpăcita de unghuróică pe care o am, cepu de la puțină desfăcut și a curs tótă zéma, ce mai zémă ! spirt, nu alt-ceva (pune mâna la ureche) cumă
mai țipă domnu ăsta (vorbesc eu aminație, gesticulând și ridând)

TICĂ (către Mimița)

Domnișóra învață la școlă ?

MIMIȚA (cu ochii în jos, se uită furis)

Da, curs liber.

HĂRDĂU (vine în față)

Ce Țiceți cucónelor faceți o panțarolă (Ciufulescu se ridică de la pian și trece la Viitorescu)

VETA (către cucóne)

Bine c'a isprăvit... să facem un maos.

LIZICA (către Ciufulescu)

(Musica vorbește inimei, fericit cine o înțelege.

IORGU (strânge mâna lui Ciufulescu)

Am auzit pe Tamagno la Monte-Carlo cântând romanța asta, n'o să mai aud așa cântăreț!.

EVA (către Mitana)

Madam Cofetură, n'am știut că aveți printre invitați și actori, nu 'mă-ași fi adus fetițele.

MITANA

Ce era să fac... e prietenu lui Iorgu, tenor la operă.

EVA

Fie ce-o fi, dar compromite societatea; cine-va care cântă pentru parale înaintea ómenilor, judecați și d-vóstră! (către fete) întórceți capetele fetelor în colo (Viitorescu se găsesce în dreptul Mimiței care ține ochii în jos dar se uită pe furis la Viitorescu care 'i vorbește încet).

HĂRDĂU

Par-că era vorba de artiști care să ne cânte din vióră,
din flaut...

COFETURĂ

Am fost eũ de le-am dus invitațiile, dar vėd că n'aũ
venit. (Către Mitana) S'aduc ceaiurile?

MITANA

Fugi repede Ioniță, ce mē mai întrebĩ!

HĂRDĂU

Cărți cucónă Mitano! (se aședă în jurul unei mese, Hărdău, Iorgu,
Veta, Mitana, Eva cu fetele, Măndica, Lizica și Tică)

MITANA

Dar Steluța nu vine?

VETA

Nu scie încă să jóce.

MITANA

Vai de mine, se póte una ca asta?! vino lângă mine
drăguță.

LIZICA

Domnule Ciufulescu, nu voiți să luați parte.

CIUFULESCU

N'am jucat nici odată dómná.

ZOZO

Bunico să facem spiritism cu masa (toți copiii trec cu sgomot împrejurul unei mese, se luptă pentru scaune).

ZAMFIRIȚA

Zozo ești fată mare, Mișulică veđi că scoți ochii lui Titilică. (Ciufulescu și Viitorescu pe o canapea în fața scenei, Viitorescu scóte din carnet).

CIUFULESSU

Ce vrei să scrii?

VIITORESCU

Impresiele de astă séră.

HÂRDĂU

Vě rog puneți banii pe masă, nu joc pe tibișir (începe jocu).

Zozo

Bunico !. nu veđi, că Mișulică mișcă masa cu picioru...
A !! (șipă)

TITILICĂ (e gângav)

Co..o.o..ca... nuuu... Mi.. mi.. miii... șulică !

HÂRDĂU (jucând)

M'a pus ăla !. afurisită carte, Steluțo mămiță-ta a per-
dut, cântă-ř la pian sêrba lui pisălog !

ZAMFIRIȚA (aparte)

Să nu'ți dea măiculiță un păhăruț de vinișor, ti !...
Dómne iartă-mě, ce calicie, ce calicie.

VIITORESCU (scriind)

Petrecerea de astă s^{er}ă este reflecția fidelă a distracțiilor n^{ost}re familiare, o s^{er}ă ca și multe alte perdue fără vre-un interes moral sau spiritual, petrecere ce e o plagă primejdiosă, și care învenineză orî-ce manifestare inteligentă; tot r^{eu}l este, otrava cu care e hrănit tineretul, modul nepregătit cum îl introducem în societate, distracțiile ce i le procurăm. In cazul de față, D^{om}na Eva, asistă la t^ote seratele, d^{or} s' o putea scăpa de fete, înn^{ec}ă orî-ce sentiment artistic, când spune fetelor că e o rușine, a privi și a asculta pe artisul cântăreț care esecută bucata unui artist compositor; D-nu Hărdău, la masa verde, nu-î mulțumit de cât atunci, când câștigă cel de pe urmă ban, ce copilul s^{eu} 'l-a căpătat pe cărțile de școlă vîndute. Iorgu care a stat un an la Paris, țara unde s' a născut e sălbatică, nu măi p^ote trăi sub cerul ei; (vorbind către Ciufulescu) Fetele, când 'și-au terminat educația iată în ce stare sunt, privesce Domniș^ora de colo, (arată pe Fifița) vorbesce cu ifosul unui pedant, stă dr^{ep}tă, se teme să se aplece, ține capul pe spate, aer de damă mare, nu zîmbesce de cât din buze, să nu i se cuteze obrazul; copiii de 7 ani chiamă spiritele, băeții de liceu, vor să trecă de galanți, ridicolul ne înconj^oră și ne mânjesce traiul. In școl^ele n^{ost}re profesorul de istorie intră în clasă, vorbesce de r^{es}boiul de 30 de ani și ese cu capul în jos când sună, cel de sciințele naturale asemenea, cine să îndrumeze poporul acesta de copii, arătând modul practic al vieței sociale în care măi cur^ênd sau măi târ^{di}u trebue să intre, cine să le spue importanța artelor, a tot ce-î frumos și fo-

lositor, cine să 'i îndrume spre aerul curat și sănătos cu care trebuie întreținută fința noastră?

HĂRDĂŪ

Iar m'a pus ăla!

MĂNDICA

Neconținut perd ma chère.

IORGU

Cine perde la cărți, câștigă...

TICĂ (bătând în palme)

Așa e, așa e... (rîde) ha, ha, ha! eă știu, ce vrei să spui!

VETA

Vin să te sărute mama, vedeți cât mi-e de deștept copilul.

HĂRDĂŪ

Jocă cucónă și lasă vorba.

ZOZO

Bunico am să întreb spiritul când ai să mori. (Zamfirița pune mâna pe masă alături cu copiii).

CIUFULESCU

Și ai să scrii toate aceste în gazetă?

VIITORESCU

S'ar putea, cređi că nu 'mă cunosc lumea în care trebuie să trăesc? uite ce fac, întorc fóia și scriu; (scrie) In

seara de cutare am avut fericirea de a asista în salónele D-nei și D-lui Cofetură, la o serată musicală; tot ce-î mai distins și-au dat întâlnire la această frumoasă, nobilă și instructivă distracție; d'almintrelea, această casă ospitalieră e o veche și iubită prietenă a muselor, (vorbind lui Ciufulescu) pe urmă încep: Domnișóra Fifița, o flóre îmbrăcată în morcoviú, Domnișóra Stela Hârdău o adevărată stea îmbrăcată în flórea pîtlăgelei roșii, Domnișóra Mimița un bujor îmbrăcat în dovléchichiiliú, etc., etc.

COFETURĂ (venind repede)

Mitano, Mitano! Marița a bėut tot romul din sticlă și a spart serviciul de ceaí.

MITANA (se ridică de la masă)

Dacă nu's eú așa se întéplă! trăsnoiar sfinții s'o trăsnească, fugi și cumpără rom.

COFETURĂ

Mě duc, mě duc (încet) și să vėd n'oí găsi ceva lăutari (ese).

MITANA

Mi-s'a îmbătat blestematele de servitóre (toți se ridică de la cărți).

MĂNDICA (apropiindu-se de Viitorescu)

Cum vė distréză societatea nóstră?

VIITORESCU

Dómnă nu sunt în stare a descri mulțumirea petre-

cerei din astă-seră, pe mine musica mă face fericit, nu
mai simt golul din suflet.

MĂNDICA (către Ciufulescu)

D-văstră nu diceți nimic ?

CIUFULESCU

Scie să facă slujă cățelul D-văstră ?

LOLA (sare prin scenă și strigă)

Alo-alo, cine-î acolo ? ! Alo-alo, cine-î acolo ? !

ZAMFIRIȚA

Hai deți pușorii buniceî acasă, că vă dă bunica ceaî..

MITANA

Eî! cucónă Zamfirițo, nu mai bate șeuă...

HĂRDĂŪ (către Veta)

Perduî câte-va părăluțe.

MĂNDICA (aparte)

Artiștiî să-î vedeî la teatru, în societate sunt urîcioșî..

EVA

Haide fetelor acasă.

VETA

Și unde stați, dacă nu-î cu supărare.

EVA

Pe tramvaiul din Calea Griviței. (Afară se aude un cântec de
flășnetă).

TOȚI (surprinși)

A !...

MITANA

Sfinte Galactione ce-o mai fi !. (se deschide ușa, Cofetură intră cu flașnetaru).

COFETURĂ (face semn flașnetarului să tacă)

N'am găsitără lăutarî, dar colea la colț la *eclipsa* bulevardului găsiî flașnetarul ăsta, și mă !.. că d'aia te-aduseî..

HĂRDĂŢ (tare)

Sârba lui pisălog, pólele în brău cucónelor și la joc.

GRIGORESCU (din sală)

Nu-î bine ! nu-î bine !! mai este o scenă, până la sârbă.

HĂRDĂŢ

Slăbește-mă nene, m'am plictisit (își scóte peruca)

SUFLERU

(Ese din cușcă supărat și trăneste piesa jos)

Eú nu mai suflu, (câtre Cofetură) de ce-ai virít flașnetaru prea de vreme !!

COFETURĂ (svêrle peruca și barba)

Dacă-î pe-așa nu mai joc ! ei comedie (Toți încep să râdă cu hohot).

IONESCU (intră repede cu D-rele Mofturescu și Gingășescu)

O făcurăți fiartă tocmai la sfêrșit.

MOFTURESCU

Fără complimente, dar ați jucat perfect (începe să sêrute pe Veta, Eva, Mândica, etc.)

IONESCU (strigă)

Lasă domnule cortina, jos cortina (cortina se lasă încet).

GRIGORESCU (intră repede)

Sus cortina... sus cortina.

Toți

A!!... (Cortina se ridică).

GRIGORESCU (furiOS)

Nici A!.. nici O!! trebuie să cer scuze publicului, (cătRe public) onorat auditor... ba nu, onorabil public.

IONESCU (repede)

Nu-î bine, ăi, Dómnelor și Domnilor.

GRIGORESCU

Fie și așa, (cătRe public) Domnilor și Dómnelor.

IONESCU

Nu! Dómnelor și Domnilor.

Toți

A!.. (rîd) Ha! ha! ha!

GRIGORESCU

Draciî să vê ia,... Dómnelor și Domnilor... Cer indulgența domnielor-vóstre pentru...

IONESCU

Asta trebuia s'o dîci la început..... jos cortina, jos cortina.

Toți

Jos cortina... jos cortina!...

GRIGORESCU

Sus cortina! sus cortina! trebuie să cer scuze, fiindcă 'mî-ați masacrat piesa, 'mî-ați compromis lucrarea.

IONESCU (căt're public)

Să nu 'l credeți, piesa asta nu-i făcută de el, e din acele publicate de Grigoriu într'un volum întitulat «Teatru de familie».

GRIGORESCU

Jos cortina! Jos cortina!! m'ați compromis! (toți rîd, bat în palme, și arată cu degetul pe Grigorescu care 'și acoperă fața... flașnetarul începe să cînte).

CORTINA CADE.

*C. I. 72 de m. 10.30
 27.11.1977
 Fabring
 Documente sub acoperire
 marimă Fabring
 scara 1:1000
 Fabring*

MUSIC

MUSIC

Vîntul

V Î N T U L

Cuvinte de CARMEN SYLVA

Cântată pentru prima dată de
D-ra Luisa Cufiana

Andante *tr*

Co -

Detailed description: This system contains the first five measures of the piece. The vocal line begins with a quarter note G4, followed by a half note A4-B4, a quarter note C5, and a half note B4-A4. The piano accompaniment consists of chords in the left hand and single notes in the right hand. A trill (tr) is indicated above the second measure of the vocal line.

pa - cul e Li - ra Iar vî - tul Po -

Detailed description: This system contains measures 6-8. The vocal line continues with a half note G4-A4, a quarter note B4, and a half note C5-B4. The piano accompaniment continues with chords and single notes.

iet, El ști - e s'o su - ne Mă - reț orî în -

Detailed description: This system contains measures 9-12. The vocal line continues with a half note G4-A4, a quarter note B4, and a half note C5-B4. The piano accompaniment continues with chords and single notes.

Vîntul

cet El zi - ce Ba - la - de Dă svon în cân -

tări De tre - ce - rea - i mîn - dră Prin lar - guri de

zări Lin - va - er dă Li - ra Dă vu - et și plîns Un

Vintul

mur-mur un cân - tec Un far-mec nes-tins. Și'n

p

This system contains the first three measures of the piece. It features a vocal line in the upper staff and a piano accompaniment in the lower two staves. The key signature is two sharps (F# and C#), and the time signature is 4/4. The piano part begins with a series of five descending sixteenth notes in the left hand, followed by chords in the right hand.

va - le to - ren - tul Iea cân - piș spu-

This system contains the next three measures. The vocal line continues with a melodic line that rises and then falls. The piano accompaniment provides harmonic support with chords and moving lines in both hands.

mând Vin no - riș u - șo - riș Să-î prin-dă vis

This system contains the final three measures of the page. The vocal line concludes with a descending melodic phrase. The piano accompaniment ends with sustained chords in the right hand and single notes in the left hand.

Vintul

blând Se'n dó - ie 'nna-in - te Și ier - burî și

The first system of the musical score consists of three staves. The top staff is the vocal line in G major, starting with a half note G4, followed by quarter notes A4, B4, C5, D5, E5, and F5. The middle staff is the right-hand piano accompaniment, and the bottom staff is the left-hand piano accompaniment. The key signature has two sharps (F# and C#), and the time signature is 4/4.

florî Și'n vi - e și stin - ca De-a - tl - ția fi-

The second system continues the musical score. It features a *ritar.* (ritardando) marking above the vocal line. The vocal line has a half note G4, followed by quarter notes A4, B4, C5, and D5. The piano accompaniment continues with chords and moving lines in both hands.

orî Es - ta - zul mă - ri - riî Din văî până'n cer până'n

The third system concludes the musical score. It begins with a *p* (piano) dynamic marking. The vocal line has a half note G4, followed by quarter notes A4, B4, C5, and D5. The piano accompaniment features a final cadence with sustained chords in the left hand.

Vintul

ritardando

cer Co - pa - cul e Li - ra Iar vin - tul Tru - ver.

The musical score consists of three staves. The top staff is a vocal line in treble clef with a key signature of two sharps (F# and C#). It begins with a fermata over a half note G4, followed by a melodic line. The lyrics are written below the notes. The middle staff is a vocal line in treble clef, mirroring the melody of the top staff. The bottom staff is a piano accompaniment in bass clef, featuring a steady bass line and chords that support the vocal melody. The tempo marking 'ritardando' is placed above the first measure of the top staff.

CÂNTECUL DESPĂRȚIREI

Cuvinte din Bucovina

Cântată pentru prima dată de

D-ra Olimpia Bărbulescu

Timp de Horă

The first system of the musical score is in 6/8 time. The vocal line (treble clef) begins with a quarter note G4, followed by a quarter note A4, and then a quarter note B4. The piano accompaniment (bass clef) starts with a forte (*f*) dynamic and features a triplet of eighth notes in the right hand and a triplet of eighth notes in the left hand. The key signature has two flats (B-flat and E-flat).

The second system continues the musical score. The vocal line has a whole rest followed by a quarter note C5, a quarter note B4, and a quarter note A4. The lyrics "Co - lo jos im -" are written below the notes. The piano accompaniment continues with triplet patterns. A piano (*p*) dynamic marking is present. The key signature remains two flats.

The third system continues the musical score. The vocal line has a quarter note G4, a quarter note A4, and a quarter note B4. The lyrics "tre ho - ta - re" are written below the notes. The piano accompaniment continues with triplet patterns. A forte (*f*) dynamic marking is present. The key signature remains two flats.

Cântecul despărțirei

Es - te un nuc cu

p

This system contains the first two measures of the piece. The vocal line begins with a rest in the first measure and then sings 'Es - te un nuc cu' in the second measure. The piano accompaniment features a steady eighth-note pattern in the bass and a more active melody in the treble, with several triplet markings.

frun - za ra - ră

This system contains the next two measures. The vocal line continues with 'frun - za ra - ră'. The piano accompaniment maintains its rhythmic pattern, with triplet markings in both hands.

Să string Cu - cii

This system contains the final two measures. The vocal line concludes with 'Să string Cu - cii'. The piano accompaniment continues with the same rhythmic and melodic motifs, ending with triplet markings.

Cântecul despărțirii

de prin ță - ră

This system contains the first two measures of the piece. The vocal line begins with the lyrics 'de prin ță - ră'. The piano accompaniment features a steady eighth-note bass line with triplets in the right hand.

Și tot cân - tă

This system contains the next two measures. The vocal line continues with the lyrics 'Și tot cân - tă'. The piano accompaniment continues with the same rhythmic pattern, including triplets.

de - s'o - mó - ră

This system contains the final two measures of the piece. The vocal line concludes with the lyrics 'de - s'o - mó - ră'. The piano accompaniment maintains the eighth-note bass line and triplet accompaniment.

Cântecul despărțirii

Și tot cân-tă și tot cân-tă

This system consists of three staves. The top staff is a treble clef with a key signature of two flats and a 2/4 time signature. It contains a melodic line with two triplet markings. The middle staff is a vocal line with lyrics. The bottom staff is a bass clef with a key signature of two flats and a 2/4 time signature, featuring a bass line with two triplet markings.

de - s'o-mó - ră Sus în vâr - ful nu - cu-luț

This system consists of three staves. The top staff is a treble clef with a key signature of two flats and a 2/4 time signature, containing a melodic line. The middle staff is a vocal line with lyrics. The bottom staff is a bass clef with a key signature of two flats and a 2/4 time signature, featuring a bass line with two triplet markings.

Cân-tă ta - ta cu - cu luț

This system consists of three staves. The top staff is a treble clef with a key signature of two flats and a 2/4 time signature, containing a melodic line. The middle staff is a vocal line with lyrics. The bottom staff is a bass clef with a key signature of two flats and a 2/4 time signature, featuring a bass line with four triplet markings.

Cântecul despărțirii

La mij - lo - cul nu - cu - lui

The first system of music features a vocal line in the upper staff and a piano accompaniment in the lower staff. The key signature has two flats (B-flat and E-flat), and the time signature is 3/4. The vocal line consists of two measures: the first contains the lyrics 'La mij - lo - cul' and the second contains 'nu - cu - lui'. The piano accompaniment consists of two measures, each containing a triplet of eighth notes.

Cân-tă pu-iul Cu - cu lui

The second system of music continues the vocal line and piano accompaniment. The vocal line has two measures: the first contains 'Cân-tă pu-iul' and the second contains 'Cu - cu lui'. The piano accompaniment continues with two measures of triplet eighth notes.

Maî n jos la ră - dă - ci - nă

The third system of music concludes the vocal line and piano accompaniment. The vocal line has two measures: the first contains 'Maî n jos la' and the second contains 'ră - dă - ci - nă'. The piano accompaniment continues with two measures of triplet eighth notes.

Cântecul despărțirei

Cân-tă mai-ca cea bă - tră - nă

The first system of the musical score consists of three staves. The top staff is a vocal line in a treble clef with a key signature of two flats (B-flat and E-flat). It contains the lyrics "Cân-tă mai-ca cea bă - tră - nă". The middle staff is a vocal line in a treble clef, which is mostly empty. The bottom staff is a piano accompaniment in a bass clef, featuring a rhythmic pattern of eighth notes with triplets indicated by a '3' over the notes.

Cu glas jal - nic și sub - ți - re

The second system of the musical score consists of three staves. The top staff is a vocal line in a treble clef with a key signature of two flats, containing the lyrics "Cu glas jal - nic și sub - ți - re". The middle staff is a vocal line in a treble clef, which is mostly empty. The bottom staff is a piano accompaniment in a bass clef, continuing the rhythmic pattern of eighth notes with triplets.

Pen - tru-a nós - tră des - păr - ți - re

The third system of the musical score consists of three staves. The top staff is a vocal line in a treble clef with a key signature of two flats, containing the lyrics "Pen - tru-a nós - tră des - păr - ți - re". The middle staff is a vocal line in a treble clef, which is mostly empty. The bottom staff is a piano accompaniment in a bass clef, continuing the rhythmic pattern of eighth notes with triplets.

Cântecul de pățirel

Ş'a şa cân - tă de du - ios

The first system of the musical score consists of three staves. The top staff is the vocal line, featuring a triplet of eighth notes on the first measure. The middle staff is the right-hand piano accompaniment, and the bottom staff is the left-hand piano accompaniment. The key signature has two flats (B-flat and E-flat), and the time signature is 2/4.

de să la - să frun - za'n jos

The second system continues the piece with three staves. The vocal line has a more melodic and slower feel. The piano accompaniment continues with a steady eighth-note pattern in both hands.

rall.
Ş'a şa zi - ce de du - re - re

The third system begins with the tempo marking *rall.* (rallentando). It consists of three staves. The vocal line features a triplet of eighth notes on the first measure, similar to the first system. The piano accompaniment maintains the eighth-note accompaniment.

Cântecul de-părire

ritardando

De maî tó-tă frun - za pie - re.

CUCUL CÂNTĂ

Moderato

Cu - cu Cu - cu

Cu - cul cân - tă Cu - cul cân - tă

Cu - cul cân - tă

Cân - tă Cu - cul cân - tă

Cu - cul cân - tă Cu - cu

f

Cu - cul cân - tă în pă - du - re Cu - cul cân - tă în pă - du - re

Cucul cântă

Cu - cul cân - tă în pă - du - re Cu - cul cân - tă în pă - du - re

The first system of music consists of three staves. The top staff is a treble clef with a key signature of one sharp (F#) and contains two measures of whole rests. The middle staff is a grand staff (treble and bass clefs) with a key signature of one sharp, containing two measures of music. The bottom staff is a treble clef with a key signature of one sharp, containing two measures of music. The lyrics are written below the middle staff.

E a - tât - de cald E a - tât - de cald

The second system of music consists of three staves. The top staff is a treble clef with a key signature of one sharp and contains two measures of whole rests. The middle staff is a grand staff with a key signature of one sharp, containing two measures of music. The bottom staff is a treble clef with a key signature of one sharp, containing two measures of music. The lyrics are written below the middle staff.

Cu - cu, Cu - cu
Și a - tâ - ta via - ță'n tó - te

The third system of music consists of three staves. The top staff is a treble clef with a key signature of one sharp and contains two measures of music. The middle staff is a grand staff with a key signature of one sharp, containing two measures of music. The bottom staff is a treble clef with a key signature of one sharp, containing two measures of music. The lyrics are written below the middle staff.

Cucul cântă

Co-drul sfînt în - mu - gu - ri - ta Co-drul sfînt în - mu - gu -

The first system of the musical score consists of three staves. The top staff is a treble clef with a key signature of one sharp (F#) and contains whole rests. The middle staff is a treble clef with a key signature of one sharp (F#) and contains the vocal melody with lyrics. The bottom staff is a treble clef with a key signature of one sharp (F#) and contains the piano accompaniment.

ri - ta sgo - mo - tos co - pi - iî sbia - ră

The second system of the musical score consists of three staves. The top staff is a treble clef with a key signature of one sharp (F#) and contains whole rests. The middle staff is a treble clef with a key signature of one sharp (F#) and contains the vocal melody with lyrics. The bottom staff is a treble clef with a key signature of one sharp (F#) and contains the piano accompaniment. A 'rit.' marking is present above the first note of the vocal line.

pri - mă - va - ră pri - mă - va - ră

The third system of the musical score consists of three staves. The top staff is a treble clef with a key signature of one sharp (F#) and contains whole rests. The middle staff is a treble clef with a key signature of one sharp (F#) and contains the vocal melody with lyrics. The bottom staff is a treble clef with a key signature of one sharp (F#) and contains the piano accompaniment.

Cucul cântă

Musical score for the first system. It consists of three staves: a vocal line at the top, a piano accompaniment in the middle, and a bass line at the bottom. The key signature has one sharp (F#) and the time signature is 2/4. The vocal line begins with a rest, followed by the lyrics "Cu-cu Cu-cu". The piano accompaniment features a rhythmic pattern of eighth and sixteenth notes. The bass line provides a steady accompaniment.

Cu-cu Cu-cu

Pes-te tot pes-te tot Ve-se li - e

Musical score for the second system. It consists of three staves: a vocal line at the top, a piano accompaniment in the middle, and a bass line at the bottom. The key signature has one sharp (F#) and the time signature is 2/4. The vocal line begins with a rest, followed by the lyrics "A'n-flo-rit ci-re-șii a-ră pes-te tot e ve-se li - e". The piano accompaniment continues with a similar rhythmic pattern. The bass line continues with a steady accompaniment.

A'n-flo-rit ci-re-șii a-ră pes-te tot e ve-se li - e

Musical score for the third system. It consists of three staves: a vocal line at the top, a piano accompaniment in the middle, and a bass line at the bottom. The key signature has one sharp (F#) and the time signature is 2/4. The vocal line begins with a rest, followed by the lyrics "Ci-ri pit în pomî s'a-u - de Cân-tă cu-cul în pă - du - re". The piano accompaniment continues with a similar rhythmic pattern. The bass line continues with a steady accompaniment.

Ci-ri pit în pomî s'a-u - de Cân-tă cu-cul în pă - du - re

Cucul cântă

Cân-tă cu-cul cân-tă cân-tă în pă-du-re

The first system of music consists of three staves. The top staff is a treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a common time signature. The middle staff contains the vocal line with lyrics. The bottom staff is a bass clef accompaniment. The lyrics are 'Cân-tă cu-cul cân-tă cân-tă în pă-du-re'.

Pes-te tot e ve-se li - e A! (bat toți din palme)

Cu - cu Cu - cu

The second system of music consists of three staves. The top staff is a treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a common time signature. The middle staff contains the vocal line with lyrics. The bottom staff is a bass clef accompaniment. The lyrics are 'Pes-te tot e ve-se li - e A! (bat toți din palme)' and 'Cu - cu Cu - cu'. There are dynamic markings 'f' above the vocal line and 'f' above the piano line.

Cu - cu Cu - cu Cu - cu

St! A!
(gura închisă)

The third system of music consists of three staves. The top staff is a treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a common time signature. The middle staff contains the vocal line with lyrics. The bottom staff is a bass clef accompaniment. The lyrics are 'Cu - cu Cu - cu Cu - cu' and 'St! A! (gura închisă)'. There are dynamic markings 'p', 'pp', and 'ral.' above the vocal line, and 'pp' above the piano line.

S'A DESPUIAT CODRUL DE FRUNZA

Cuvinte de DUȚESCU

Cântată pentru prima oară de

D-ra Elena Slăvescu

appassionato
legato
grave
rall.

rar de tot
Pus-tii sunt vă-i-le și crân-gul, Pe

lun-că cò-sa nu-mai su-nă în loc de cio-căr-liț și

S'a despuiat codrul de frunză

f *mosso* *a tempo*

pre - suri Pe la-nurî cio-ri - le s'a du-nă *p* pe la-nurî

This system contains the first three measures of the piece. The vocal line begins with a forte (*f*) dynamic and a *mosso* tempo. The piano accompaniment features a rhythmic pattern of eighth and sixteenth notes. The lyrics are: "pre - suri Pe la-nurî cio-ri - le s'a du-nă pe la-nurî".

rit. *rit.* *mosso*

cio-ri - le s'a du-nă Ve-ni-t'a

This system contains measures 4-6. The tempo is marked *rit.* (ritardando) for the first two measures and *mosso* for the third. The lyrics are: "cio-ri - le s'a du-nă Ve-ni-t'a".

pp. grave

iar - na vis - co - leş - te Că -

This system contains measures 7-9. The piano accompaniment is marked *pp. grave* (pianissimo, grave). The lyrics are: "iar - na vis - co - leş - te Că -".

S'a despuiat codrul de frunză

a tempo

ră - ri - le s'aũ tro-e - nit S'a des-pu - iat Co-drul de

pp

This system contains the first three measures of the piece. The vocal line is in a 3/4 time signature with a key signature of two flats. The piano accompaniment consists of chords in the right hand and a bass line in the left hand. The tempo marking is 'a tempo'.

f mosso *a tempo*

frun-ze Și ia-zul mo-rii s'a po - dit și - ia-zul

p *p*

This system contains the next three measures. The tempo changes to 'f mosso' for the first two measures and returns to 'a tempo' for the third. The piano accompaniment features a more active bass line in the second measure. Dynamic markings include 'f' and 'p'.

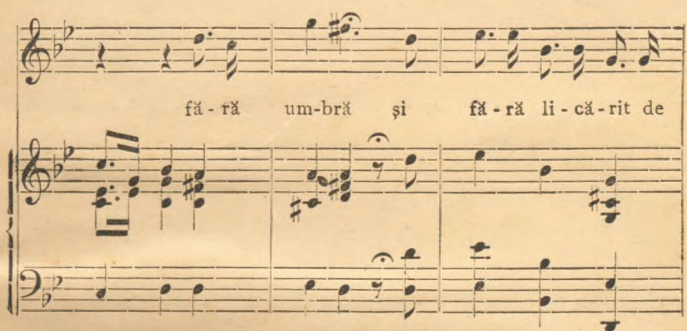
mo-rii s'a po - dit. Și trist e co-drul fă - ră

This system contains the final three measures of the piece. The piano accompaniment continues with a steady bass line and chords in the right hand.

S a despuiat codrul de frunză

frea-măt și fă-ră mur-mur de is- vó-re Și fă-ră mier-le

fă-ră um-bră și fă-ră li-că-rit de

rit.
só-re și fă-ră li-că-rit de só-re.
col. canto

